ISSN 1977-0901

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 71

Έκδοση στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

57ο έτος

8 Μαρτίου 2014

Ανακοίνωση αριθ. | Περιεχόμενα | Σελίδα

IV *Πληροφορίες*

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2014/C 71/01 Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ΕΕ C 61 της 1.3.2014 1

V *Γνωστοποιήσεις*

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2014/C 71/02 Υπόθεση C-567/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) στις 5 Νοεμβρίου 2013 — Nóra Baczó, János István Vizsnyiczai κατά Raiffeisen Bank Zrt. ... 2

2014/C 71/03 Υπόθεση C-573/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 12 Νοεμβρίου 2013 — Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs KG κατά Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV 2

2014/C 71/04 Υπόθεση C-586/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Pesti Központi Kerületi Bíróság (Ουγγαρία) στις 20 Νοεμβρίου 2013 — Martin Meat Kft. κατά Géza Simonfay και Ulrich Salburg 3

EL

Για λόγους προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και/ή εμπιστευτικότητας, μερικές από τις πληροφορίες που περιέχονται στο παρόν τεύχος δεν μπορούν πλέον να κοινολογηθούν, και συνεπώς μία νέα αυθεντική έκδοση έχει δημοσιευθεί.

Τιμή:
3 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2014/C 71/05	Υπόθεση C-589/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 19 Νοεμβρίου 2013 — F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt	3
2014/C 71/06	Υπόθεση C-594/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 21 Νοεμβρίου 2013 — «go fair» Zeitarbeit OHG κατά Finanzamt Hamburg-Altona	3
2014/C 71/07	Υπόθεση C-609/13 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 25 Νοεμβρίου 2013 οι Duravit AG κ.λπ. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 16 Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-364/10, Duravit AG κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	4
2014/C 71/08	Υπόθεση C-612/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 26 Νοεμβρίου 2013 η ClientEarth κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 13 Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-111/11: ClientEarth κατά Επιτροπής	5
2014/C 71/09	Υπόθεση C-615/13 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 27 Νοεμβρίου 2013 οι ClientEarth και Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 13ης Σεπτεμβρίου 2013, T-214/11, ClientEarth και Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) κατά Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων (ΕΑΑΤ)	6
2014/C 71/10	Υπόθεση C-629/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Gliwicach (Πολωνία) στις 2 Δεκεμβρίου 2013 — Ardaco Invest Sp. z o.o. που εδρεύει στο Petrosani (Ρουμανία), υποκατάστημα Πολωνίας στο Tarnowskie Góry	6
2014/C 71/11	Υπόθεση C-633/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Sąd Najwyższy (Πολωνία), στις 3 Δεκεμβρίου 2013 — Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji κατά Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej	7
2014/C 71/12	Υπόθεση C-645/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia nº 34 de Barcelona (Ισπανία) στις 5 Δεκεμβρίου 2013 — Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito κατά Evaristo Méndez Sena κ.λπ.	7
2014/C 71/13	Υπόθεση C-657/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 12 Δεκεμβρίου 2013 — Verder LabTec GmbH & Co. KG κατά Finanzamt Hilden	8
2014/C 71/14	Υπόθεση C-659/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 13 Δεκεμβρίου 2013 — C & J Clark International Ltd κατά The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	8
2014/C 71/15	Υπόθεση C-664/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Administratīvā apgabaltiesa (Λετονία) στις 13 Δεκεμβρίου 2013 — VAS «Ceļu satiksmes drošības direkcija», Latvijas Republikas Satiksmes ministrija κατά Kaspars Nīmanis	9
2014/C 71/16	Υπόθεση C-671/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Λιθουανία) στις 17 Δεκεμβρίου 2013 — VĮ «Indėlių ir investicijų draudimas» και Nemaniūnas	9
2014/C 71/17	Υπόθεση C-673/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 17 Δεκεμβρίου 2013 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 8 Οκτωβρίου 2013 στην υπόθεση T-545/11, Stichting Greenpeace Nederland ακαιnd Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	10

EL

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2014/C 71/18	Υπόθεση C-681/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 23 Δεκεμβρίου 2013 — Diageo Brands BV κατά Simiramida-04 EOOD	11
2014/C 71/19	Υπόθεση C-686/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Högsta förvaltningsdomstolen (Σουηδία) στις 27 Δεκεμβρίου 2013. X AB κατά Skatteverket	11
2014/C 71/20	Υπόθεση C-2/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 3 Ιανουαρίου 2014 — Ποινική διαδικασία κατά Thi Bich Ngoc Nguyen και Nadine Schönherr	12
2014/C 71/21	Υπόθεση C-4/14: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Korkein oikeus (Φινλανδία) στις 6 Ιανουαρίου 2014 — Christophe Bohez κατά Ingrid Wiertz	12
2014/C 71/22	Υπόθεση C-44/14: Προσφυγή της 27ης Ιανουαρίου 2014 — Βασίλειο της Ισπανίας κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	13
	Γενικό Δικαστήριο	
2014/C 71/23	Υπόθεση T-384/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2014 — SKW Stahl-Metallurgie Holding και SKW Stahl-Metallurgie κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά του ανθρακασβεστίου και του μαγνησίου για τη βιομηχανία φυσικού αερίου και τη χαλυβουργία εντός του ΕΟΧ, πλην της Ιρλανδίας, της Ισπανίας, της Πορτογαλίας και του Ηνωμένου Βασιλείου — Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Καθορισμός τιμών και κατανομή της αγοράς — Δικαιώματα άμυνας — Καταλογισμός της παραβάσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πρόστιμα — Ίση μεταχείριση — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Συνεργασία της κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας — Αναλογικότητα — Αλληλέγγυα ευθύνη για την καταβολή του προστίμου — Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον καθορισμό του ποσού των προστίμων)	14
2014/C 71/24	Υπόθεση T-391/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2014 — Evonik Degussa και AlzChem κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά του ανθρακασβεστίου και του μαγνησίου για τη βιομηχανία φυσικού αερίου και τη χαλυβουργία εντός του ΕΟΧ, πλην της Ιρλανδίας, της Ισπανίας, της Πορτογαλίας και του Ηνωμένου Βασιλείου — Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Καθορισμός τιμών και κατανομή της αγοράς — Καταλογισμός της παραβατικής συμπεριφοράς — Πρόστιμα — Συνεργασία της κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας — Επιβαρυντικές περιστάσεις — Υποτροπή — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Αναλογικότητα — Διάρκεια της παραβάσεως — Αλληλέγγυα ευθύνη για την καταβολή του προστίμου — Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον καθορισμό του ποσού των προστίμων)	14
2014/C 71/25	Υπόθεση T-395/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2014 — Gigaset κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά του ανθρακασβεστίου και του μαγνησίου για τη βιομηχανία φυσικού αερίου και τη χαλυβουργία εντός του ΕΟΧ, πλην της Ιρλανδίας, της Ισπανίας, της Πορτογαλίας και του Ηνωμένου Βασιλείου — Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Καθορισμός τιμών και κατανομή της αγοράς — Καταλογισμός της παραβάσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πρόστιμα — Διάρκεια της παραβάσεως — Ίση μεταχείριση — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Συνεργασία της κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας — Αλληλέγγυα ευθύνη για την καταβολή του προστίμου — Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον καθορισμό του ποσού των προστίμων)	15
2014/C 71/26	Υπόθεση T-528/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 2014 — Hubei Xinyegang Steel κατά Συμβουλίου [Ντάμπινγκ — Εισαγωγές ορισμένων σιδερένιων και χαλύβδινων σωλήνων χωρίς συγκόλληση, καταγωγής Κίνας — Ζήτημα κατά πόσον υφίσταται κίνδυνος πρόκλησης ζημίας — Άρθρο 3, παράγραφος 9, και άρθρο 9, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 [νυν άρθρο 3, παράγραφος 9, και άρθρο 9, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009)]	15

EL

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2014/C 71/27	Υπόθεση T-216/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Ιανουαρίου 2014 — Progust κατά ΓΕΕΑ — Sopralex & Vosmarques (IMPERIA) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού κοινοτικού σήματος IMPERIA — Προγενέστερο εικονιστικό κοινοτικό σήμα IMPERIAL — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	16
2014/C 71/28	Υπόθεση T-495/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Ιανουαρίου 2014 — Streng κατά ΓΕΕΑ — Gismondi (PARAMETRICA) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος PARAMETRICA — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα parameta — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Παράλειψη προσκομίσεως αποδεικτικών στοιχείων στη γλώσσα διαδικασίας της ανακοπής — Κανόνας 19, παράγραφοι 2 και 3, και κανόνας 98, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95]	17
2014/C 71/29	Υπόθεση T-600/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Ιανουαρίου 2014 — Schuhhaus Dielmann κατά ΓΕΕΑ — Carrera (Carrera panamericana) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Επέκταση στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα της προστασίας της διεθνούς καταχωρίσεως Carrera panamericana — Προγενέστερο εικονιστικό κοινοτικό σήμα CARRERA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009]	17
2014/C 71/30	Υπόθεση T-158/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 2014 — European Dynamics Belgium κ.λπ. κατά ΕΜΑ (Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διαδικασία διαγωνισμού — Παροχή εξωτερικών υπηρεσιών στον τομέα των εφαρμογών λογισμικού — Απόφαση περί κατατάξεως της προσφοράς διαγωνιζομένου στη δεύτερη θέση ενόψει της συνάψεως συμβάσεως με το σύστημα της διαδοχικής αναθέσεως — Κριτήρια αναθέσεως — Προσθήκη κριτηρίου αναθέσεως που δεν προβλεπόταν στα συμβατικά έγγραφα — Αξιολόγηση κριτηρίου επιλογής κατά το στάδιο της αναθέσεως — Διαφάνεια)	18
2014/C 71/31	Υπόθεση T-221/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2014 — Sunrider κατά ΓΕΕΑ — Nannerl (SUN FRESH) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος SUN FRESH — Προγενέστερα εικονιστικά και λεκτικά εθνικά σήματα, σήμα της Μπενελούξ και κοινοτικό σήμα SUNNY FRESH, SUNRIDER SUNNY FRESH και SUNNYFRESH — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως των προγενέστερων σημάτων — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	18
2014/C 71/32	Υπόθεση T-513/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2014 — NCL κατά ΓΕΕΑ (NORWEGIAN GETAWAY) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος NORWEGIAN GETAWAY — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	19
2014/C 71/33	Υπόθεση T-514/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2013 — NCL κατά ΓΕΕΑ (NORWEGIAN BREAKAWAY) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος NORWEGIAN BREAKAWAY — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	19
2014/C 71/34	Υπόθεση T-551/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2014 — Coppenrath-Verlag κατά ΓΕΕΑ — Sembella (Rebella) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος Rebella — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα SEMBELLA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009 — Άρθρο 15, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009]	19
2014/C 71/35	Υπόθεση T-47/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 2014 — Goldsteig Käsereien Bayerwald κατά ΓΕΕΑ — Vieweg (goldstück) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος goldstück — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα GOLDSTEIG — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Απουσία κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	20

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2014/C 71/36	Υπόθεση T-68/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2014 — Novartis κατά ΓΕΕΑ (CARE TO CARE) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος CARE TO CARE — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	20
2014/C 71/37	Υπόθεση T-174/13 P: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2014 — Επιτροπή κατά ΒΟ (Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχοι υπάλληλοι — Κοινωνική ασφάλιση — Επιστροφή των εξόδων μεταφοράς — Έξοδα μεταφοράς για γλωσσικούς λόγους — Άρθρο 19, παράγραφος 2, της κοινής ρυθμίσεως σχετικά με την υγειονομική ασφάλιση των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — Τίτλος ΙΙ, κεφάλαιο 12, σημείο 2.5, των γενικών εκτελεστικών διατάξεων για την επιστροφή των ιατρικών εξόδων)	20
2014/C 71/38	Υπόθεση T-134/12: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιανουαρίου 2014 — Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT κατά Επιτροπής («Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως — Συμβάσεις που αφορούν τη χρηματοδοτική συνδρομή της Ένωσης σε έργα που εμπίπτουν στον τομέα της έρευνας και της ανάπτυξης — Ένσταση απαραδέκτου — Παράλειψη νέου χαρακτηρισμού των αιτημάτων — Απαράδεκτο»)	21
2014/C 71/39	Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιανουαρίου 2014 — Lebedef κατά Επιτροπής (Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-116/13 P και T-117/13 P) («Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Βαθμολογία — Έκθεση εξελίξεως σταδιοδρομίας — Περίοδοι αξιολογήσεως 2008 και 2009 — Απαλλαγή κατά το ήμισυ του ωραρίου εργασίας για τους σκοπούς συνδικαλιστικής εκπροσωπήσεως — Εκθέσεις βαθμολογίας που καλύπτουν τα καθήκοντα που ασκεί ο υπάλληλος στην υπηρεσία όπου έχει τοποθετηθεί — Διορισμός από συνδικάτο — Απόρριψη των προσφυγών πρωτοδίκως ως προδήλως αβάσιμων — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη»)	21
2014/C 71/40	Υπόθεση T-303/13: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιανουαρίου 2014 — Miettinen κατά Συμβουλίου [«Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Γνωμοδότηση της νομικής υπηρεσίας του Συμβουλίου — Άρνηση προσβάσεως — Δημοσιοποίηση μετά την άσκηση της προσφυγής — Εξάλειψη του αντικειμένου της διαφοράς — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Κατάργηση της δίκης»]	22
2014/C 71/41	Υπόθεση T-650/13: Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2013 — Lomnici κατά Κοινοβουλίου	22
2014/C 71/42	Υπόθεση T-677/13: Προσφυγή της 19ης Δεκεμβρίου 2013 — Axa Versicherung κατά Επιτροπής	22
2014/C 71/43	Υπόθεση T-717/13: Προσφυγή της 27ης Δεκεμβρίου 2013 — Chair Entertainment Group κατά ΓΕΕΑ — Libelle (SHADOW COMPLEX)	23
2014/C 71/44	Υπόθεση T-718/13: Προσφυγή της 27ης Δεκεμβρίου 2013 — The Directv Group κατά ΓΕΕΑ — Bolloré (DIRECTV)	24
2014/C 71/45	Υπόθεση T-720/13: Προσφυγή της 30ής Δεκεμβρίου 2013 — Gat Microencapsulation κατά ΓΕΕΑ — BASF (KARIS)	24
2014/C 71/46	Υπόθεση T-8/14: Προσφυγή της 7ης Ιανουαρίου 2014 — Mogyi κατά ΓΕΕΑ (Just crunch it...)	25
2014/C 71/47	Υπόθεση T-9/14: Προσφυγή της 7ης Ιανουαρίου 2014 — Mogyi κατά ΓΕΕΑ (Just crunch it...)	25
2014/C 71/48	Υπόθεση T-13/14: Προσφυγή που ασκήθηκε στις 7 Ιανουαρίου 2014 — Ουγγαρία κατά Επιτροπής	25
2014/C 71/49	Υπόθεση T-14/14: Προσφυγή της 6ης Ιανουαρίου 2014 — Islamic Republic of Iran Shipping Lines κ.λπ. κατά Συμβουλίου	26

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2014/C 71/50	Υπόθεση T-45/14: Προσφυγή της 20ής Ιανουαρίου 2014 — HTTS και Bateni κατά Συμβουλίου	27
2014/C 71/51	Υπόθεση T-54/14: Προσφυγή της 23ης Ιανουαρίου 2014 — Goldfish κ.λπ. κατά Επιτροπής	28
2014/C 71/52	Υπόθεση T-136/13: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιανουαρίου 2014 — Hanwha SolarOne κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου κ.λπ.	28
2014/C 71/53	Υπόθεση T-555/13: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Ιανουαρίου 2014 — MHCS κατά ΓΕΕΑ — Compañía Vinícola del Norte de España (ICE IMPERIAL)	28
	Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης	
2014/C 71/54	Υπόθεση F-60/09 RENV: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 17ης Οκτωβρίου 2013 Birkhoff κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Παραπομπή στο Γενικό Δικαστήριο κατόπιν ακυρώσεως — Αμοιβή — Οικογενειακά επιδόματα — Επίδομα συντηρούμενου τέκνου — Τέκνο που προσβλήθηκε από σοβαρή ασθένεια ή αναπηρία και αδυνατεί να καλύψει τα έξοδα διαβιώσεώς του — Αίτηση περί παρατάσεως της καταβολής του επιδόματος)	29
2014/C 71/55	Υπόθεση F-15/10: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 11ης Δεκεμβρίου 2013 — Andres κ.λπ. κατά ΕΚΤ (Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της ΕΚΤ — Μεταρρύθμιση του συστήματος πρόνοιας — Δέσμευση του συνταξιοδοτικού προγράμματος — Θέση σε εφαρμογή του συνταξιοδοτικού συστήματος — Διαβούλευση με το εποπτικό συμβούλιο — Διαβούλευση με την επιτροπή προσωπικού — Διαβούλευση με το γενικό συμβούλιο — Διαβούλευση με το διοικητικό συμβούλιο — Τριετής αξιολόγηση του συνταξιοδοτικού προγράμματος — Παράβαση των όρων απασχολήσεως — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Αρχή της αναλογικότητας — Κεκτημένα δικαιώματα — Αρχή της ασφάλειας δικαίου και της προβλεψιμότητας — Καθήκον παροχής πληροφοριών)	29
2014/C 71/56	Υπόθεση F-92/11: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Carla Faita κατά ΕΟΚΕ (Υπαλληλική υπόθεση — Ηθική παρενόχληση — Αίτημα παροχής συνδρομής — Σκεπτικό αποφάσεως)	30
2014/C 71/57	Υπόθεση F-124/11: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 30ής Σεπτεμβρίου 2013 — Possanzini κατά Frontex (Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό του Frontex — Έκτακτος υπάλληλος — Έκθεση αξιολογήσεως σταδιοδρομίας περιέχουσα αρνητικές κρίσεις του επικυρωτή οι οποίες δεν κοινοποιήθηκαν στον ενδιαφερόμενο — Μη ανανέωση της ισχύος συμβάσεως ορισμένου χρόνου — Απόφαση ληφθείσα βάσει της γνώμης του επικυρωτή — Δικαιώματα άμυνας — Παραβίαση — Χρηματική διαφορά — Πλήρης δικαιοδοσία)	30
2014/C 71/58	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις F-20/12 και F-43/12: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 Wurster κατά EIGE (Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό του EIGE — Έκτακτος υπάλληλος — Διαδικασία αξιολογήσεως των ηγετικών ικανοτήτων των εκτάκτων υπαλλήλων του EIGE που τοποθετούνται εκ νέου σε θέση στελέχους μέσου επιπέδου — Ανατοποθέτηση σε μη στελεχική θέση — Δικαίωμα ακροάσεως — Πεδίο εφαρμογής του νόμου — Αυτεπάγγελτη εξέταση — Αυτεπάγγελτη αντικατάσταση λόγων από τον δικαστή)	31
2014/C 71/59	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις F-23/12 και F-30/12: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Glantenay κ.λπ. κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Γενικός διαγωνισμός — Προκήρυξη διαγωνισμού EPSO/AD/204/10 — Επιλογή βάσει τίτλων — Αποκλεισμός υποψηφίων χωρίς συγκεκριμένη εξέταση των πτυχίων και της επαγγελματικής πείρας τους)	31

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2014/C 71/60	Υπόθεση F-38/12: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 30ής Σεπτεμβρίου 2013 — BP κατά Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό του Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Συμβασιούχος υπάλληλος — Μη ανανέωση της ισχύος συμβάσεως ορισμένου χρόνου για αόριστη χρονική διάρκεια — Μετάθεση σε άλλη υπηρεσία μέχρι της λήξεως της ισχύος της συμβάσεως — Προσφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως)	32
2014/C 71/61	Υπόθεση F-46/12: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Hörpcke κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Γενικός διαγωνισμός — Προκήρυξη διαγωνισμού EPSO/AST/111/10 — Μη καταχώριση στον εφεδρικό πίνακα — Οδηγία περί συντάξεως κειμένου ορισμένου κατ' ελάχιστον μεγέθους — Μη τήρηση)	32
2014/C 71/62	Υπόθεση F-52/12: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 7.11.2013 — Cortivo κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Συντάξεις — Διορθωτικός συντελεστής — Κράτος μέλος κατοικίας — Έννοια — Κύρια κατοικία — Κατοικία σε δύο κράτη μέλη — Δικαιολογητικά έγγραφα — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη)	32
2014/C 71/63	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις F-72/12 και F-10/13: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 21.11.2013 — Roulet κατά Επιτροπής (Δημόσια Διοίκηση — Αμοιβή — Άρθρο 66 ΚΥΚ — Πρώην έκτακτος υπάλληλος βαθμού AD 12 — Πρόσληψή του ως μονίμου υπαλλήλου βαθμού AD 6 — Καταβολή αμοιβής αντιστοιχούσας σε αμοιβή μονίμου υπαλλήλου βαθμού AD 12 — Πρόδηλη πλάνη — Αναζήτηση αχρεωστήτως καταβληθέντος βάσει του άρθρου 85 ΚΥΚ)	33
2014/C 71/64	Υπόθεση F-84/12: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — CN κατά Συμβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Άρθρο 78 του ΚΥΚ — Επιτροπή αναπηρίας — Ιατρική έκθεση — Ιατρικά δεδομένα ψυχιατρικού ή ψυχολογικού χαρακτήρα — Ιατρικό απόρρητο — Πρόσβαση — Προσφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως)	33
2014/C 71/65	Υπόθεση F-113/12: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 11.12.2013 — Balionyte-Merle κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Γενικός διαγωνισμός — Προκήρυξη του διαγωνισμού EPSO/AD/204/10 — Μη εγγραφή στον κατάλογο επιτυχόντων — Αξιολόγηση των γενικών δεξιοτήτων των υποψηφίων — Αξιολόγηση βάσει των επιδόσεων των υποψηφίων κατά τις δοκιμασίες στο κέντρο αξιολογήσεως — Αντιστοιχία μεταξύ του βαθμού και των παρατηρήσεων στο φυλλάδιο δεξιοτήτων του υποψηφίου)	34
2014/C 71/66	Υπόθεση F-122/12: Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 21.11.2013 — Arguelles Arias κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχος υπάλληλος — Σύμβαση αορίστου χρόνου — Καταγγελία της συμβάσεως — Καταληφθείσα θέση που προϋποθέτει διαπίστευση ασφαλείας — Άρνηση χορηγήσεως διαπιστεύσεως ασφαλείας από την εθνική αρχή — Μεταρρύθμιση της αποφάσεως από το όργανο προσφυγής — Μη δέσμευση της αρμόδιας για τη σύναψη συμβάσεων προσλήψεως αρχής από τα συμπεράσματα της εθνικής αρχής ασφαλείας και του οργάνου προσφυγής)	34
2014/C 71/67	Υπόθεση F-60/09 DEP: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 5.12.2013 Birkhoff κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Διαδικασία — Καθορισμός δικαστικών εξόδων — Κατάργηση της δίκης)	34
2014/C 71/68	Υπόθεση F-49/12: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (Δεύτερο τμήμα) της 2ας Δεκεμβρίου 2013 — Παχτίτης κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Γενικός διαγωνισμός EPSO/AD/77/06 — Πρόσβαση στα έγγραφα — Αίτηση προσβάσεως στις απαντήσεις των δοκιμασιών προκριματικού χαρακτήρα — Ακύρωση των αποτελεσμάτων των δοκιμασιών — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Κατάργηση της δίκης)	35
2014/C 71/69	Υπόθεση F-127/12: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 17.10.2013 Marcuccio κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Άρθρο 34, παράγραφοι 1 έως 6, του Κανονισμού Διαδικασίας — Δικόγραφο προσφυγής που κατατέθηκε με τηλεομοιοτυπία εντός της προθεσμίας προσφυγής, παρεκταθείσας κατά δέκα ημέρες λόγω αποστάσεως — Δικόγραφο προσφυγής που κατατέθηκε με επιστολή εντός των δέκα επόμενων ημερών — Δικόγραφα μη συμπίπτοντα μεταξύ τους — Εκπρόθεσμο της προσφυγής)	35

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2014/C 71/70	Υπόθεση F-133/12: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 12.12.2013 Marcuccio κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης — Αποζημίωση για τη ζημία που προκλήθηκε από την εκ μέρους του θεσμικού οργάνου αποστολή προς τον δικηγόρο του προσφεύγοντος επιστολής σχετικά με τα δικαστικά έξοδα που βαρύνουν τον προσφεύγοντα — Προσφυγή-αγωγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη — Άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας)	35
2014/C 71/71	Υπόθεση F-145/12: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 17.10.2013 Marcuccio κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Άρθρο 34, παράγραφοι 1 και 6, του Κανονισμού Διαδικασίας — Δικόγραφο προσφυγής το οποίο κατατέθηκε εμπροθέσμως δια τηλεομοιοτυπίας εντός της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής και της επιπλέον δεκαήμερης προθεσμίας λόγω αποστάσεως — Δικόγραφο προσφυγής υποβληθέν με επιστολή εντός των δέκα επόμενων ημερών — Δικόγραφα μη συμπίπτοντα μεταξύ τους — Εκπρόθεσμο της προσφυγής)	36
2014/C 71/72	Υπόθεση F-47/13: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 12.12.2013 JJ (*) κατά Συμβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2012 — Απόφαση περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος — Μετάταξη σε άλλο θεσμικό όργανο εντός της περιόδου προαγωγών που προηγείται εκείνης κατά τη διάρκεια της οποίας θα άρχιζε να ισχύει τυχόν απόφαση προαγωγής — Θεσμικό όργανο αρμόδιο για να αποφασίσει σχετικά με την προαγωγή του μεταταχθέντος υπαλλήλου	36
2014/C 71/73	Υπόθεση T-134/12: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Ιανουαρίου 2014 — Loescher κατά Συμβουλίου	36
2014/C 71/74	Υπόθεση F-136/12: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 27ης Ιανουαρίου 2014 — Carpenito κατά Συμβουλίου	37
2014/C 71/75	Υπόθεση F-49/13: Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 23ης Οκτωβρίου 2013 — Moragrega Arroyo κατά Συμβουλίου	37

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2014/C 71/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

ΕΕ C 61 της 1.3.2014

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

ΕΕ C 52 της 22.2.2014

ΕΕ C 45 της 15.2.2014

ΕΕ C 39 της 8.2.2014

ΕΕ C 31 της 1.2.2014

ΕΕ C 24 της 25.1.2014

ΕΕ C 15 της 18.1.2014

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) στις 5 Νοεμβρίου 2013 — Nóra Baczó, János István Vizsnyiczai κατά Raiffeisen Bank Zrt.

(Υπόθεση C-567/13)

(2014/C 71/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Törvényszék

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Nóra Baczó και János István Vizsnyiczai

Εναγόμενη: Raiffeisen Bank Zrt.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Είναι βλαπτική για τον καταναλωτή ένδικη διαδικασία σύμφωνα με την οποία, δεν μπορεί, ως ενάγων ο οποίος ζητεί ενώπιον του τοπικού δικαστηρίου την αναγνώριση της ακυρότητας συμβάσεως (γενικών όρων των συναλλαγών), να ζητήσει επιπλέον με την αγωγή του να κηρυχθεί άκυρη μια ρήτρα της επίδικης συμβάσεως, γιατί στην περίπτωση αυτήν καθίσταται αρμόδιο άλλο δικαστήριο, δηλαδή το περιφερειακό δικαστήριο (törvényszék)[;] Τούτο δε μάλιστα, αν ληφθεί υπόψη ότι, αν η δίκη κινηθεί από τον άλλο συμβαλλόμενο, ο καταναλωτής έχει τη δυνατότητα να επικαλεστεί ενώπιον του τοπικού δικαστηρίου τον καταχρηστικό χαρακτήρα μιας συμβατικής ρήτρας [1], καθώς και ότι η παραπομπή στο περιφερειακό δικαστήριο επιβαρύνει τον καταναλωτή με υψηλότερα δικαστικά τέλη;

2) Θα αποκαθιστούσε την ισορροπία η αναγνώριση και στον καταναλωτή της δυνατότητας να επικαλεστεί, στο πλαίσιο της δίκης που ο ίδιος κίνησε ενώπιον του τοπικού δικαστηρίου με αίτημα την αναγνώριση της ακυρότητας της συμβάσεως, τον καταχρηστικό χαρακτήρα ορισμένων ρητρών της συμβάσεως αυτής, χωρίς να θίγεται η αρμοδιότητα του ίδιου αυτού τοπικού δικαστηρίου[;]

[1] Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 12 Νοεμβρίου 2013 — Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs KG κατά Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV

(Υπόθεση C-573/13)

(2014/C 71/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εναγομένη και αναιρεσείουσα: Air Berlin PLC & Co. Luftverkehrs KG

Ενάγουσα και αναιρεσίβλητη: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει η διάταξη του άρθρου 23, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 1008/2008 [1] την έννοια ότι το καταβλητέο τελικό αντίτιμο στο πλαίσιο ηλεκτρονικού συστήματος κρατήσεως θέσεων πρέπει να σημειώνεται κατά την πρώτη γνωστοποίηση τιμών για υπηρεσίες αερομεταφορών;

2) Έχει η διάταξη του άρθρου 23, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 1008/2008 την έννοια ότι το καταβλητέο τελικό αντίτιμο στο πλαίσιο ηλεκτρονικού συστήματος κρατήσεως θέσεων πρέπει να σημειώνεται μόνο για τη συγκεκριμένη υπηρεσία αερομεταφοράς που έχει επιλέξει ο πελάτης ή για κάθε εμφανιζόμενη υπηρεσία αερομεταφοράς;

[1] Κανονισμός (ΕΚ) 1008/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2008, σχετικά με κοινούς κανόνες εκμετάλλευσης των αεροπορικών γραμμών στην Κοινότητα (ΕΕ L 293, σ. 3).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Pesti Központi Kerületi Bíróság (Ουγγαρία) στις 20 Νοεμβρίου 2013 — Martin Meat Kft. κατά Géza Simonfay και Ulrich Salburg

(Υπόθεση C-586/13)

(2014/C 71/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Pesti Központi Kerületi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Martin Meat Kft.

Εναγόμενοι: Géza Simonfay, Ulrich Salburg

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Μπορεί να γίνει δεκτό, σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης και ειδικότερα σύμφωνα με τον ορισμό της έννοιας «διάθεση εργατικού δυναμικού» που περιλαμβάνεται στην απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης επί των συνεκδικασθεισών υποθέσεων C-307/09 έως C-309/09 [1], ότι συντρέχει διάθεση εργατικού δυναμικού στην περίπτωση κατά την οποία ο εντολοδόχος αναλαμβάνει την υποχρέωση μεταποιήσεως, χρησιμοποιώντας δικούς του εργαζομένους, ημισφαγίων βοοειδών στο σφαγείο του εντολέα, στις εγκαταστάσεις που αυτός του εκμίσθωσε, και συσκευασίας των εν λόγω ημισφαγίων βοοειδών σε πακέτα κρέατος έτοιμα προς διάθεση στην αγορά, λαμβανομένου υπόψη ότι ο εντολοδόχος λαμβάνει αμοιβή προσδιοριζόμενη βάσει των κιλών μεταποιημένου κρέατος και ότι ο εντολοδόχος υφίσταται μείωση της συμφωνηθείσας για τη μεταποίηση του κρέατος τιμής σε περίπτωση ανεπαρκούς ποιότητάς του, καθώς και ότι ο εντολοδόχος παρέχει, στο κράτος μέλος υποδοχής, υπηρεσίες αποκλειστικώς στον εν λόγω εντολέα και ότι η ευθύνη για τον έλεγχο της ποιότητας των εργασιών μεταποιήσεως του κρέατος βαρύνει τον εντολέα;

2) Τυγχάνει η θεμελιώδης αρχή, η οποία διατυπώνεται στην απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης επί των συνεκδικασθεισών υποθέσεων C-307/09 έως C-309/09 και βάσει της οποίας είναι δυνατόν να περιορισθεί η διάθεση εργατικού δυναμικού κατά την περίοδο ισχύος των μεταβατικών διατάξεων περί ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων, οι οποίες προβλέπονται στις Πράξεις Προσχωρήσεως των κρατών μελών που εντάχθηκαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1η Μαΐου 2004, εφαρμογής και στην περίπτωση αποσπάσεως εργαζομένων στο πλαίσιο διαθέσεως εργατικού δυναμικού, κατά την οποία επιχείρηση εδρεύουσα σε κράτος μέλος που εντάχθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1η Μαΐου 2004 αποσπά εργαζομένους στην Αυστρία, εάν η εν λόγω απόσπαση πραγματοποιείται σε τομέα μη προστατευόμενο βάσει των Πράξεων Προσχωρήσεως;

[1] Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 10ης Φεβρουαρίου 2011.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 19 Νοεμβρίου 2013 — F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

(Υπόθεση C-589/13)

(2014/C 71/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείον: F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

Αναιρεσίβλητη αρχή: Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 56 ΕΚ (νυν άρθρο 63 ΣΛΕΕ) την έννοια ότι απαγορεύει το σύστημα φορολόγησης των εισοδημάτων από κινητές αξίες και των εσόδων από εκποίηση εταιρικών μεριδίων τα οποία έχει αποκομίσει ένα αυστριακό ιδιωτικό ίδρυμα, εφόσον το σύστημα αυτό προβλέπει τη φορολόγηση του ιδιωτικού ιδρύματος με τη μορφή της επιβολής «ενδιάμεσου φόρου», προς τον σκοπό της διασφάλισης της εφάπαξ φορολόγησης στην ημεδαπή, στην περίπτωση μόνο που ο αποδέκτης καταβολών εκ μέρους του ιδρύματος αυτού απαλλάσσεται, βάσει σύμβασης αποφυγής διπλής φορολογίας, από τον φόρο εισοδήματος από κινητές αξίες που θα επιβαλλόταν κανονικά στις καταβολές αυτές;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 21 Νοεμβρίου 2013 — «go fair» Zeitarbeit OHG κατά Finanzamt Hamburg-Altona

(Υπόθεση C-594/13)

(2014/C 71/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: «go fair» Zeitarbeit OHG

Καθής: Finanzamt Hamburg-Altona

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Επί της ερμηνείας του άρθρου 132, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ [1] του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας:

α) Μπορεί να θεωρηθεί ότι κράτος μέλος λειτουργεί εντός των ορίων της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει για την αναγνώριση οργανισμού ως κοινωνικού χαρακτήρα, εάν αναγνωρίζει μεν κατ' αυτήν την έννοια πρόσωπα που παρέχουν τις υπηρεσίες τους σε ταμεία κοινωνικής ασφαλίσεως και ασφαλίσεως της αδυναμίας αυτοεξυπηρετήσεως, αλλά δεν αναγνωρίζει κρατικώς πιστοποιημένο προσωπικό περιθάλψεως που παρέχει άμεσα τις υπηρεσίες του σε μη αυτοεξυπηρετούμενα άτομα;

β) Σε περίπτωση που κρατικώς πιστοποιημένο προσωπικό περιθάλψεως πρέπει να αναγνωρίζεται ως οργανισμός κοινωνικού χαρακτήρα: απορρέει από αυτήν την αναγνώριση του εν λόγω προσωπικού και η αντίστοιχη αναγνώριση εταιρίας διαθέσεως προσωρινού εργατικού δυναμικού που διαθέτει τέτοιο προσωπικό σε αναγνωρισμένους οργανισμούς περιθάλψεως (οργανισμούς υποδοχής);

2) Επί της ερμηνείας του άρθρου 134, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας:

Είναι η διάθεση κρατικώς πιστοποιημένου προσωπικού περιθάλψεως, ως πράξη η οποία συνδέεται στενά με την κοινωνική πρόνοια και ασφάλιση, απαραίτητη προκειμένου ο οργανισμός υποδοχής (χρήστης του προσωπικού) να παράσχει υπηρεσίες περιθάλψεως, εφόσον ο εν λόγω οργανισμός δεν δύναται να ασκήσει τη δραστηριότητά του χωρίς προσωπικό;

([1]) ΕΕ L 347, σ.1.

Αναίρεση που άσκησαν στις 25 Νοεμβρίου 2013 οι Duravit AG κ.λπ. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 16 Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-364/10, Duravit AG κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-609/13 P)

(2014/C 71/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Duravit AG, duravit SA, Duravit BeLux SPRL/BVBA (εκπρόσωποι: U. Soltész, LL.M., και C. von Köckritz, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των αναιρεσειουσών

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

1) να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-364/10 καθόσον απορρίπτει την προσφυγή των αναιρεσειουσών·

2) να ακυρώσει εξ ολοκλήρου το άρθρο 1, παράγραφος 1, το άρθρο 2 και το άρθρο 3 της αποφάσεως της Επιτροπής της 23ης Ιουνίου 2010, C(2010) 4185 τελικό στην υπόθεση COMP/39.092 — Εγκαταστάσεις υγιεινής για λουτρά, δυνάμει του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, καθόσον αφορά τις αναιρεσείουσες·

3) επικουρικώς (ως προς το δεύτερο αίτημα), να ακυρώσει ή να μειώσει αισθητά τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν στις αναιρεσείουσες με την προπαρατεθείσα απόφαση·

4) όλως επικουρικώς (ως προς το δεύτερο και τρίτο αίτημα), να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να αποφανθεί εκ νέου σύμφωνα με τη νομική εκτίμηση που το Δικαστήριο διατύπωσε με την απόφασή του·

5) εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των διαδικασιών ενώπιον τόσο του Γενικού Δικαστηρίου όσο και του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν έξι λόγους.

Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 31 του κανονισμού 1/2003 και προσέβαλε το τεκμήριο αθωότητας και το δικαίωμα για δίκαιη δίκη [άρθρα 47 και 48, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 52, παράγραφος 3, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης) και το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2, της Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών] διότι αρνήθηκε να ασκήσει επί της προσβαλλομένης αποφάσεως τον ρητώς αιτηθέντα έλεγχο πλήρους δικαιοδοσίας, διότι δέχθηκε τεκμήριο ακρίβειας υπέρ των πραγματικών και νομικών διαπιστώσεων στις οποίες προέβη η Επιτροπή και διότι δεν άσκησε αρκούντως την ίδια εξουσία εκτιμήσεως για τον καθορισμό των προστίμων.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 263 ΣΛΕΕ, προσέβαλε το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής των προσφευγουσών (άρθρο 47, πρώτο εδάφιο, του Χάρτη) και παραβίασε την αρχή της ισότητας των όπλων ασκώντας ανεπαρκώς τον έλεγχο νομιμότητας και υπερβαίνοντας τα όρια του τελευταίου σε βάρος των προσφευγουσών.

Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε το περιεχόμενο της δικογραφίας πολλαπλώς και κατά τρόπο δυνάμενο να έχει επιπτώσεις στην επίλυση της διαφοράς και παραβίασε τις αναγνωρισμένες αρχές που διέπουν τη διεξαγωγή των αποδείξεων.

Τέταρτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε δικονομικές πλάνες και παρέβη το άρθρο 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών καθώς και το δικαίωμά τους για δίκαιη δίκη, και παραβίασε την αρχή της ισότητας των όπλων χρησιμοποιώντας σε βάρος τους μη αξιοποιήσιμα και εκπροθέσμως προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία καθώς και καθυστερημένα προβληθέντα από την Επιτροπή ισχυρισμό, και απορρίπτοντας εσφαλμένως και άνευ επαρκούς αιτιολογίας όλα τα αποδεικτικά μέσα που αυτές ζήτησαν.

Πέμπτον, το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και παρέβη την υποχρέωσή του προς αιτιολόγηση διαπιστώνοντας ότι η Επιτροπή είχε προσάψει ορθώς στις προσφεύγουσες ότι συμμετείχαν σε ενιαία παράβαση αφορώσα πλείονα προϊόντα, κρουνούς και εγκαταστάσεις, πλευρικά χωρίσματα ντους και κεραμικά είδη υγιεινής.

Έκτον, το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 101 ΣΛΕΕ στηριζόμενο σε εσφαλμένο κριτήριο προκειμένου να εκτιμήσει ανταλλαγή πληροφοριών για τους σκοπούς του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, εκτιμώντας ότι οι προσφεύγουσες ήσαν υποχρεωμένες να απέχουν συζητήσεων μεταξύ επιχειρήσεων με τις οποίες δεν ήσαν ανταγωνίστριες, και κρίνοντας ως τελεσθείσα παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ τις προβαλλόμενες «συντονισμένες προσπάθειες» στους κόλπους ενώσεων για δύο υποκατηγορίες προϊόντων, με την ευκαιρία ιδιαίτερων γεγονότων.

Αναίρεση που άσκησε στις 26 Νοεμβρίου 2013 η ClientEarth κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 13 Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-111/11: ClientEarth κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-612/13 P)

(2014/C 71/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: ClientEarth (εκπρόσωπος: P. Kirch, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-111/11,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα προβάλλει τρεις λόγους αναιρέσεως:

1) Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη, διότι ερμήνευσε εσφαλμένα τον όρο «έρευνα» και τη φράση «θίγει την προστασία (…) του σκοπού (…) της έρευνας», όπως ορίζονται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 ([1]).

   Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι «οι επίδικες μελέτες εντάσσονται στο πλαίσιο έρευνας της Επιτροπής κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001».

   Κατά το πρώτο σκέλος αυτού του λόγου αναιρέσεως, το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα τον όρο «έρευνα».

   Δεύτερο σκέλος: ακόμη και αν θεωρηθεί ότι πραγματοποιήθηκε έρευνα, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ερμηνεύοντας εσφαλμένα τον όρο «θίγει». Το Γενικό Δικαστήριο συνέδεσε την έννοια της γνωστοποίησης με την έννοια της διακύβευσης, χωρίς να αποδείξει συγκεκριμένα πως ακριβώς η γνωστοποίηση θα έθιγε τον «σκοπό» της έρευνας.

2) Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο διότι παρέβη τα άρθρα 4, παράγραφοι 1, 2 και 4, της Συμβάσεως του Århus, σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, η οποία συνήφθη στο Århus, Δανία, στις 25 Ιουνίου 1998 και εγκρίθηκε με την απόφαση 2005/370/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 2005 ([2]).

   Ο λόγος αυτός αναιρέσεως περιλαμβάνει πέντε επιχειρήματα. Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κατά τρόπο περιοριστικό κατά την εκπλήρωση της υποχρεώσεως ερμηνείας του άρθρου 4, παράγραφος 4, στοιχείο γ', της Συμβάσεως του Århus. Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κατά την εφαρμογή του επίμαχου μέτρου υπό το πρίσμα της Συμβάσεως του Århus. Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη όσον αφορά την υποχρέωσή του να ερμηνεύσει τη Σύμβαση του Århus σύμφωνα με το εθιμικό διεθνές δίκαιο. Τέταρτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη διότι δεν δέχθηκε την άμεση εφαρμογή των άρθρων 4 και 4, παράγραφος 4, στοιχείο γ', της Συμβάσεως του Århus. Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κατά την εφαρμογή του νόμου δεχόμενο εξαίρεση από την εφαρμογή της Συμβάσεως του Århus λόγω «ιδιομορφιών» της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3) Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 1367/2006 ([3]) και τα άρθρα 4, παράγραφος 2, in fine και 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001.

Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομική πλάνη στηρίζοντας την άρνησή του να αναγνωρίσει την ύπαρξη υπέρτερου δημόσιου συμφέροντος που δικαιολογεί τη γνωστοποίηση μόνο στην ανάλυση των επιχειρημάτων που προέβαλε η προσφεύγουσα. Η προσέγγιση αυτή είναι αντίθετη προς τις διατάξεις του κανονισμού 1049/2001, καθώς και προς τη σχετική νομολογία. Συγκεκριμένα, τα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα συναφώς δεν μπορούν, καθαυτά, να αποτελούν τον λόγο για τον οποίο δεν έγινε δεκτή η ύπαρξη υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος, εφόσον ο νόμος δεν ορίζει ότι η προσφεύγουσα φέρει το βάρος αποδείξεως για την ύπαρξη υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος. Η στάθμιση των αντικρουόμενων συμφερόντων όσον αφορά τη γνωστοποίηση πρέπει να πραγματοποιείται από το οικείο θεσμικό όργανο.

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής.
ΕΕ L 145, σ. 43.

([2]) 2005/370/ΕΚ: Απόφαση του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τροποποίησης της σύμβασης για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για θέματα περιβάλλοντος.
ΕΕ L 124, σ. 1

([3]) Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της σύμβασης του Århus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα.ΕΕ L 264, σ. 13

Αναίρεση που άσκησαν στις 27 Νοεμβρίου 2013 οι ClientEarth και Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 13ης Σεπτεμβρίου 2013, T-214/11, ClientEarth και Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) κατά Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων (ΕΑΑΤ)

(Υπόθεση C-615/13 P)

(2014/C 71/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: ClientEarth και Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (εκπρόσωπος: P. Kirch, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των αναιρεσειουσών

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2013, T-214/11·

— να καταδικάσει την ΕΑΑΤ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεως οι αναιρεσείουσες προβάλλουν τρεις λόγους.

1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από πλάνη κατά την εφαρμογή της νομικής έννοιας των «δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα», όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 2 του κανονισμού 45/2001 ([1]).

   Το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως έκρινε ότι ο συνδυασμός ονομάτων και γνωμοδοτήσεων συνιστά δεδομένο προσωπικού χαρακτήρα. Η νομική έννοια των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δεν περιλαμβάνει την παροχή γνωμοδοτήσεων στο πλαίσιο συμμετοχής σε μια δημόσια επιτροπή, στην περίπτωση που οι εμπειρογνώμονες, των οποίων τα ονόματα και τα υπόλοιπα προσωπικά στοιχεία είναι διαθέσιμα στο κοινό, καλούνται να συμμετάσχουν λόγω της αναγνωρισθείσας τεχνογνωσίας τους.

2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001 ([2]) και του άρθρου 8, στοιχείο β', του κανονισμού 45/2001, όσον αφορά το περιεχόμενο της προστασίας, τη διαδικασία και την ουσία των διατάξεων αυτών, ιδίως λόγω της παραλείψεως να ληφθεί υπόψη και να σταθμισθεί το σύνολο των συμφερόντων που οι επίμαχες ρυθμίσεις προστατεύουν.

   Το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε πλήρως το σύνολο των πτυχών των εφαρμοστέων διατάξεων: του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001 και του άρθρου 8, στοιχείο β', του κανονισμού 45/2001. Παρέλειψε να εξετάσει και να λάβει υπόψη τα διαφορετικά συμφέροντα στην προστασία των οποίων αποσκοπούν οι επίμαχες ρυθμίσεις.

3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 5 ΣΕΕ, λόγω της επιβολής δυσαναλόγου βάρους αποδείξεως στις ανερεσείουσες, καθώς απαιτείται από αυτές να αποδείξουν την αναγκαιότητα διαβιβάσεως των πληροφοριών και το περιεχόμενο των προστατευομένων νομίμων συμφερόντων.

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 8, σ. 1).

([2]) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Gliwicach (Πολωνία) στις 2 Δεκεμβρίου 2013 — Ardaco Invest Sp. z o.o. που εδρεύει στο Petrosani (Ρουμανία), υποκατάστημα Πολωνίας στο Tarnowskie Góry

(Υπόθεση C-629/13)

(2014/C 71/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy w Gliwicach (Πολωνία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Adarco Invest Sp. z o.o. που εδρεύει στο Petrosani (Ρουμανία), υποκατάστημα Πολωνίας στο Tarnowskie Góry

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθενται τα άρθρα 49 και 54 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και το άρθρο 1 της ενδέκατης οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με τη δημοσιότητα των υποκαταστημάτων που έχουν συσταθεί σε ένα κράτος μέλος από ορισμένες μορφές εταιρειών που διέπονται από το δίκαιο άλλου κράτους [1], σε εθνική κανονιστική ρύθμιση δυνάμει της οποίας δεν γίνεται δεκτή σε κράτος μέλος η διαγραφή από το μητρώο εμπορικών εταιρειών του υποκαταστήματος εταιρείας που εδρεύει σε άλλο κράτος μέλος, εφόσον το εν λόγω υποκατάστημα δεν λύθηκε κατά τη διαδικασία που προβλέπεται για τη λύση ημεδαπής εταιρείας περιορισμένης ευθύνης, ενώ για τη διαγραφή του υποκαταστήματος ημεδαπής εταιρείας από το μητρώο δεν απαιτείται η τήρηση της εν λόγω διαδικασίας; Εν προκειμένω, στην περίπτωση ημεδαπών εταιρειών καταχωρίζονται τα υποκαταστήματα μόνο στο μητρώο της ημεδαπής εταιρείας και η εν λόγω εταιρεία οφείλει να υποβάλλει ενοποιημένες ετήσιες οικονομικές καταστάσεις για τη μητρική εταιρεία και το σύνολο των υποκαταστημάτων της, ενώ αντιθέτως τα υποκαταστήματα αλλοδαπών εταιρειών καταχωρίζονται στο μητρώο εμπορικών εταιρειών και υποβάλλουν στο μητρώο μόνο τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις του υποκαταστήματος;

[1] ΕΕ L 395, σ. 36.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Sąd Najwyższy (Πολωνία), στις 3 Δεκεμβρίου 2013 — Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji κατά Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Υπόθεση C-633/13)

(2014/C 71/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Najwyższy

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγον: Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji

Καθού: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 13, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με την πρόσβαση σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και συναφείς ευκολίες, καθώς και με τη διασύνδεσή τους (οδηγία για την πρόσβαση) (ΕΕ L 108, σ. 7) [1] να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι, στο πλαίσιο των υποχρεώσεων ελέγχου τιμών, οι εθνικές κανονιστικές αρχές δύνανται να επιβάλλουν σε φορείς εκμεταλλεύσεως δικτύου με σημαντική ισχύ στην αγορά την υποχρέωση να μην χρησιμοποιούν υπερβολική τιμολόγηση για τη δρομολόγηση κλήσεων στα τηλεφωνικά τους δίκτυα;

[1] ΕΕ L 108, σ. 7.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia nº 34 de Barcelona (Ισπανία) στις 5 Δεκεμβρίου 2013 — Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito κατά Evaristo Méndez Sena κ.λπ.

(Υπόθεση C-645/13)

(2014/C 71/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia nº 34 de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούν: Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito

Καθών η αίτηση: Evaristo Méndez Sena, Edelmira Pérez Vicente, Daniel Méndez Sena, Victoriana Pérez Bicéntez

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει να γίνει δεκτό ότι δεν παρέχονται κατάλληλα και αποτελεσματικά μέσα για την παύση της χρήσεως καταχρηστικών ρητρών στις συμβάσεις μεταξύ επαγγελματιών και καταναλωτών και ότι δεν διασφαλίζεται το δικαίωμα προσφυγής του καταναλωτή στα αρμόδια δικαστήρια προκειμένου τα δικαστήρια αυτά να αποφανθούν επί του καταχρηστικού χαρακτήρα συμβατικών ρητρών, που έχουν συνταχθεί με σκοπό τη γενικευμένη χρήση τους, και να εφαρμόσουν κατάλληλα και αποτελεσματικά μέσα προς παύση της χρήσεως των εν λόγω ρητρών, όταν η νομοθεσία κράτους μέλους δεν προβλέπει δυνατότητα ασκήσεως ενδίκου μέσου ενώπιον ανώτερου δικαστηρίου σε περίπτωση απορρίψεως αιτήσεως περί μη εφαρμογής συμβατικής ρήτρας λόγω του καταχρηστικού χαρακτήρα της, στο πλαίσιο διαδικασίας ενυπόθηκης εκτελέσεως;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, δύναται ο εθνικός δικαστής, προς εξασφάλιση κατάλληλης και αποτελεσματικής προστασίας του καταναλωτή έναντι καταχρηστικών ρητρών, να παράσχει αυτεπαγγέλτως στον καταναλωτή το δικαίωμα επανεξετάσεως από ανώτερο δικαστήριο της αποφάσεως του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση περί μη εφαρμογής συμβατικής ρήτρας λόγω του προβαλλόμενου καταχρηστικού χαρακτήρα της;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 12 Δεκεμβρίου 2013 — Verder LabTec GmbH & Co. KG κατά Finanzamt Hilden

(Υπόθεση C-657/13)

(2014/C 71/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Verder LabTec GmbH & Co. KG

Καθής: Finanzamt Hilden

Προδικαστικό ερώτημα

Συμβιβάζεται με την κατοχυρούμενη στο άρθρο 49 ΣΛΕΕ ελευθερία εγκαταστάσεως εθνική ρύθμιση η οποία προβλέπει ότι η μεταφορά οικονομικού αγαθού από μια εγκατάσταση μιας επιχειρήσεως στην ημεδαπή προς μια εγκατάσταση της ίδιας επιχειρήσεως στην αλλοδαπή αποτελεί απόληψη για μη λειτουργικό σκοπό με συνέπεια, λόγω της αποκαλύψεως αφανών αποθεματικών, να προκύπτει κέρδος κατά την απόληψη, το οποίο βάσει ετέρας εθνικής ρυθμίσεως δύναται να κατανεμηθεί ισομερώς σε πέντε ή δέκα οικονομικά έτη;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 13 Δεκεμβρίου 2013 — C & J Clark International Ltd κατά The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Υπόθεση C-659/13)

(2014/C 71/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: C & J Clark International Ltd

Καθών: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Είναι ο κανονισμός (ΕΚ) 1472/2006 ([1]) του Συμβουλίου ανίσχυρος στο μέτρο που αντίκειται στα άρθρα 2, παράγραφος 7, στοιχείο β', και 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ [κανονισμός (ΕΚ) 384/96 ([2]) του Συμβουλίου], δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε τις αιτήσεις για την αναγνώριση καθεστώτος οικονομίας της αγοράς και την επιφύλαξη ατομικής μεταχειρίσεως που υποβλήθηκαν από παραγωγούς/εξαγωγείς της Κίνας και του Βιετνάμ οι οποίοι δεν περιελήφθησαν στη δειγματοληψία σύμφωνα με το άρθρο 17 του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ;

2) Είναι ο κανονισμός (ΕΚ) 1472/2006 του Συμβουλίου ανίσχυρος στο μέτρο που αντίκειται στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ [κανονισμός (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου], δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν απεφάνθη εντός τριών μηνών από την έναρξη της έρευνας επί των αιτήσεων για την αναγνώριση καθεστώτος οικονομίας της αγοράς που υποβλήθηκαν από παραγωγούς/εξαγωγείς της Κίνας και του Βιετνάμ οι οποίοι δεν περιελήφθησαν στη δειγματοληψία σύμφωνα με το άρθρο 17 του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ;

3) Είναι ο κανονισμός (ΕΚ) 1472/2006 του Συμβουλίου ανίσχυρος στο μέτρο που αντίκειται στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ [κανονισμός (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου], δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν απεφάνθη εντός τριών μηνών από την έναρξη της έρευνας επί των αιτήσεων για την αναγνώριση καθεστώτος οικονομίας της αγοράς που υποβλήθηκαν από παραγωγούς/εξαγωγείς της Κίνας και του Βιετνάμ οι οποίοι περιελήφθησαν στη δειγματοληψία σύμφωνα με το άρθρο 17 του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ;

4) Είναι ο κανονισμός (ΕΚ) 1472/2006 του Συμβουλίου ανίσχυρος στο μέτρο που αντίκειται στα άρθρα 3, 4, παράγραφος 1, 5, παράγραφος 4, και 17 του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ [κανονισμός (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου], δεδομένου ότι μη επαρκής αριθμός παραγωγών του κοινοτικού κλάδου παραγωγής συνεργάστηκε προκειμένου να μπορέσει η Επιτροπή να προβεί σε βάσιμη εκτίμηση της ζημίας και, επομένως, σε βάσιμη εκτίμηση της αιτιώδους συνάφειας;

5) Είναι ο κανονισμός (ΕΚ) 1472/2006 του Συμβουλίου ανίσχυρος στο μέτρο που αντίκειται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ [κανονισμός (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου] και στο άρθρο 253 ΕΚ, δεδομένου ότι από τα αποδεικτικά στοιχεία στον φάκελο της έρευνας προέκυπτε ότι η ζημία στην κοινοτική βιομηχανία εκτιμήθηκε επί τη βάσει αναληθών δεδομένων, καθώς και ότι στον κανονισμό δεν αιτιολογείται ο μη συνυπολογισμός των αποδεικτικών αυτών στοιχείων;

6) Είναι ο κανονισμός (ΕΚ) 1472/2006 του Συμβουλίου ανίσχυρος στο μέτρο που αντίκειται στο άρθρο 3, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ [κανονισμός (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου], δεδομένου ότι οι συνέπειες άλλων παραγόντων που είναι γνωστό ότι προκαλούν ζημία δεν διαχωρίστηκαν και δεν διακρίθηκαν, κατά τον προσήκοντα τρόπο, από τις συνέπειες των εισαγωγών που φέρεται ότι αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ;

7) Σε ποιο βαθμό μπορούν δικαστήρια κράτους μέλους να στηριχθούν στην ερμηνεία του κανονισμού (ΕΚ) 1472/2006 του Συμβουλίου στην οποία το Δικαστήριο προέβη στο πλαίσιο των υποθέσεων C-249/10 P, Brosmann, και C-247/10 P, Zhejiang Aokang, προκειμένου να εξετάσουν αν καταβληθέντες δασμοί δεν οφείλονταν νομίμως υπό την έννοια του άρθρου 236 του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα [κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 ([3]) του Συμβουλίου] για εταιρίες οι οποίες, ακριβώς όπως οι αναιρεσείουσες στις υποθέσεις Brosmann και Zhejiang Aokang, ναι μεν δεν περιελήφθησαν στη δειγματοληψία, πλην όμως υπέβαλαν αιτήσεις για την αναγνώριση καθεστώτος οικονομίας της αγοράς και την επιφύλαξη ατομικής μεταχειρίσεως οι οποίες δεν εξετάστηκαν;

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) 1472/2006 του Συμβουλίου, της 5ης Οκτωβρίου 2006, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ (ΕΕ L 275, σ. 1).

([2]) Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 56, σ. 1).

([3]) Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Administratīvā apgabaltiesa (Λετονία) στις 13 Δεκεμβρίου 2013 — VAS «Ceļu satiksmes drošības direkcija», Latvijas Republikas Satiksmes ministrija κατά Kaspars Nīmanis

(Υπόθεση C-664/13)

(2014/C 71/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Administratīvā apgabaltiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εφεσείοντες: VAS «Ceļu satiksmes drošības direkcija», Latvijas Republikas Satiksmes ministrija

Εφεσίβλητος: Kaspars Nīmanis

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 12 της οδηγίας 2006/126/ΕΚ ([1]) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ης Δεκεμβρίου 2006, για την άδεια οδήγησης, σε συνδυασμό με την πρώτη φράση της δεύτερης αιτιολογικής της σκέψεως, την έννοια ότι αντιτίθεται σε νομοθετική ρύθμιση κράτους μέλους κατά την οποία ως μόνο μέσο αποδείξεως της συνήθους διαμονής προσώπου στο κράτος αυτό (Λετονία) τη δηλωθείσα κατοικία του εν λόγω προσώπου; Η έκφραση «συνήθης διαμονή» έχει την έννοια της υποχρεώσεως ενός προσώπου, συμφώνως προς την εθνική νομοθεσία, να εγγραφεί σε ένα κρατικό μητρώο, προκειμένου να καταστήσει γνωστό ότι υπάρχει δυνατότητα επικοινωνίας μαζί του στη δηλωθείσα διεύθυνση στο πλαίσιο των εννόμων σχέσεών του με το κράτος και την τοπική αυτοδιοίκηση.

([1]) ΕΕ L403, σ. 18.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Λιθουανία) στις 17 Δεκεμβρίου 2013 — VĮ «Indėlių ir investicijų draudimas» και Nemaniūnas

(Υπόθεση C-671/13)

(2014/C 71/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείοντες: VĮ «Indėlių ir investicijų draudimas» και Virgilijus Vidutis Nemaniūnas

Αναιρεσίβλητοι: Vitoldas Guliavičius και AB bankas «Snoras», υπό πτώχευση

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει οι συνδυαζόμενες διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 2, και του παραρτήματος I, σημείο 12, της οδηγίας 94/19 ([1]) να νοηθούν και να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι, όταν ένα κράτος μέλος εξαιρεί από την ωφέλεια της εγγύησης τους καταθέτες πιστωτικού ιδρύματος που κατέχουν πιστωτικούς τίτλους (πιστοποιητικά καταθέσεως) που εκδίδονται από αυτό, αυτή η εξαίρεση μπορεί να εφαρμοστεί μόνο στην περίπτωση που τα εν λόγω πιστοποιητικά καταθέσεως παρουσιάζουν (διαθέτουν) όλα τα γνωρίσματα χρηματοπιστωτικού μέσου κατά την έννοια της οδηγίας 2004/39 ([2]) (λαμβάνοντας υπόψη, επίσης, άλλες πράξεις του δικαίου της Ένωσης, για παράδειγμα τον κανονισμό αριθ. 25/2009 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας), μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται η διαπραγματευσιμότητά του στη δευτερογενή αγορά;

2) Αν το οικείο κράτος μέλος αποφασίζει να μεταφέρει τις οδηγίες 94/19 και 97/9 ([3]) στο εθνικό δίκαιο με τέτοιο τρόπο ώστε τα συστήματα προστασίας καταθετών και επενδυτών ρυθμίζονται στην ίδια νομοθετική πράξη (στον ίδιο νόμο), οι συνδυαζόμενες διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 2, του παραρτήματος I, σημείο 12, της οδηγίας 94/19, και του άρθρου 2, παράγραφος 2, της οδηγίας 97/9, πρέπει, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 2, παράγραφος 3, της οδηγίας 97/9, να νοηθούν και να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι οι δικαιούχοι πιστοποιητικών καταθέσεως και ομολόγων μπορούν να μην καλύπτονται από κανένα από τα συστήματα προστασίας (εγγύησης) των προμνημονευθεισών οδηγιών;

3) Λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι, κατά την εθνική κανονιστική ρύθμιση, κανένα εκ των δυνατών συστημάτων προστασίας που προβλέπονται από τις οδηγίες 94/19 και 97/9 δεν εφαρμόζεται στους δικαιούχους πιστοποιητικών καταθέσεως και ομολόγων που εκδίδονται από ένα πιστωτικό ίδρυμα:

   α) οι διατάξεις των άρθρων 3, παράγραφος 1, 7, παράγραφος 1 (όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2009/14), και 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 94/19, σε συνδυασμό με εκείνη του άρθρου 1, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας, το οποίο ορίζει την έννοια της καταθέσεως, είναι επαρκώς σαφείς, ακριβείς, απαλλαγμένες αιρέσεων και γεννούν δικαιώματα, ώστε να μπορούν να γίνουν αντικείμενο επίκλησης από τους ιδιώτες ενώπιον του εθνικού δικαστή προς στήριξη των αιτημάτων τους για αποζημίωση από συσταθέντα από το κράτος οργανισμό εγγύησης, που είναι υπόχρεος για την καταβολή της εν λόγω αποζημιώσεως;

   β) τα άρθρα 2, παράγραφος 2, και 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 97/9 είναι διατάξεις επαρκώς σαφείς, ακριβείς, απαλλαγμένες αιρέσεων και γεννούν δικαιώματα, ώστε να μπορούν να γίνουν αντικείμενο επίκλησης από τους ιδιώτες ενώπιον του εθνικού δικαστή προς στήριξη των αιτημάτων τους για αποζημίωση από συσταθέντα από το κράτος οργανισμό εγγύησης, που είναι υπόχρεος για την καταβολή της εν λόγω αποζημιώσεως;

   γ) σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα ανωτέρω ερωτήματα (3α και 3β), ποιο από τα δύο συστήματα προστασίας πρέπει να επιλέξει να εφαρμόσει ο εθνικός δικαστής για να τάμει τη διαφορά μεταξύ ιδιώτη και πιστωτικού ιδρύματος, στο οποίο απευθύνεται ο συσταθείς από το κράτος οργανισμός εγγύησης, που είναι υπόχρεος για τη διαχείριση των συστημάτων προστασίας καταθετών και επενδυτών;

4) Οι διατάξεις των άρθρων 2, παράγραφος 2, και 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 97/9 (σε συνδυασμό με το παράρτημα I της εν λόγω οδηγίας) πρέπει να νοηθούν και να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι εμποδίζουν μια εθνική κανονιστική ρύθμιση κατά την οποία το σύστημα αποζημιώσεως των επενδυτών δεν εφαρμόζεται στους επενδυτές που κατέχουν πιστωτικούς τίτλους εκδοθέντες από πιστωτικό ίδρυμα, λόγω του τύπου χρηματοπιστωτικών μέσων (πιστωτικοί τίτλοι) και λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι ο ασφαλισμένος (το πιστωτικό ίδρυμα) δεν μεταβίβασε ή χρησιμοποίησε τα κεφάλαια ή τους τίτλους των επενδυτών χωρίς τη συναίνεση των τελευταίων; Το γεγονός ότι το πιστωτικό ίδρυμα που εξέδωσε τους πιστωτικούς τίτλους –ο εκδότης– είναι ταυτόχρονα ο θεματοφύλακας αυτών των χρηματοπιστωτικών μέσων (διαμεσολαβητής) και ότι τα επενδυμένα κεφάλαια δεν διακρίνονται από άλλα κεφάλαια που διαθέτει το πιστωτικό ίδρυμα είναι κρίσιμο για την ερμηνεία των προμνημονευθεισών διατάξεων της οδηγίας 97/9 σχετικά με την προστασία των επενδυτών;

(1) Οδηγία 94/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 1994, περί των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων (ΕΕ 1994, L 135, σ. 5).

(2) Οδηγία 2004/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων, για την τροποποίηση των οδηγιών 85/611/ΕΟΚ και 93/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2004, L 145, σ. 1).

(3) Οδηγία 97/9/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997, σχετικά με τα συστήματα αποζημίωσης των επενδυτών (ΕΕ 1997, L 84, σ. 22).

Αναίρεση που άσκησε στις 17 Δεκεμβρίου 2013 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 8 Οκτωβρίου 2013 στην υπόθεση T-545/11, Stichting Greenpeace Nederland ακαιnd Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-673/13 P)

(2014/C 71/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Smulders, P. Oliver, P. Ondrůšek)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Stichting Greenpeace Nederland, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου·

— κατά το άρθρο 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, είτε να κρίνει το ίδιο οριστικώς επί του πρώτου και τρίτου λόγου, είτε να αναπέμψει εκ νέου την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου για να αποφανθεί επί των λόγων αυτών· και

— να καταδικάσει τους αντίδικους κατ' αναίρεση στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει έναν μοναδικό λόγο, συγκεκριμένα ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένως την έννοια των πληροφοριών οι οποίες «αφορούν εκπομπές στο περιβάλλον» για τις οποίες γίνεται λόγος στο άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του κανονισμού (ΕΕ) 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της σύμβασης του Århus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα (1) (Κανονισμός του 'Ωρχους), απορρίπτοντας την άποψη της Επιτροπής ότι η έννοια αυτή πρέπει να ερμηνεύεται με συνοχή και αρμονία υπό το πρίσμα των λοιπών επίμαχων διατάξεων. Ο λόγος αυτός διαιρείται σε τρία σκέλη:

i) το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη μη λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη διασφαλίσεως της «εσωτερικής» συνοχής του κανονισμού (ΕΕ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (2), σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού του Ώρχους, υπό το πρίσμα του άρθρου 4, παράγραφος 4, της Συμβάσεως σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα (Σύμβαση του Ώρχους)·

ii) το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε προσηκόντως υπόψη τις διατάξεις περί απορρήτου που περιλαμβάνονται στην τομεακή νομοθεσία περί των φυτοπροστατευτικών προϊόντων, ειδικότερα στην οδηγία 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων ([3]) και στον κανονισμό (ΕΚ) 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και την κατάργηση των οδηγιών 79/117/ΕΟΚ και 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου ([4])· και

iii) το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη μη λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη ερμηνείας του άρθρου 6, παράγραφος 1, του κανονισμού του Ώρχους σύμφωνα, κατά το μέτρο του δυνατού, με τον Χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων και τη συμφωνία σχετικά με τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας που αφορούν θέματα συναφή με το εμπόριο (TRIP).

([1]) ΕΕ L 264, 25.9.2006, σ. 13.
([2]) ΕΕ L 145, 31.5.2001, σ. 43.
([3]) ΕΕ L 230, 19.08.1991, σ. 1.
([4]) ΕΕ L 309, 24.11.2009, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 23 Δεκεμβρίου 2013 — Diageo Brands BV κατά Simiramida-04 EOOD

(Υπόθεση C-681/13)

(2014/C 71/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Diageo Brands BV

Αναιρεσίβλητη: Simiramida-04 EOOD

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 34, αρχή και σημείο 1, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 ([1]) την έννοια ότι αυτός ο λόγος μη αναγνωρίσεως αφορά επίσης την περίπτωση κατά την οποία η απόφαση του δικαστή του κράτους μέλους προελεύσεως προδήλως αντίκειται στο δίκαιο της Ένωσης και τούτο έγινε αντιληπτό από τον δικαστή αυτόν;

2) α) Έχει το άρθρο 34, αρχή και σημείο 1, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 την έννοια ότι η επιτυχής επίκληση αυτού του λόγου μη αναγνωρίσεως εμποδίζεται από το ότι ο διάδικος που επικαλείται αυτόν τον λόγο μη αναγνωρίσεως δεν άσκησε στο κράτος μέλος προελεύσεως της αποφάσεως τα εκεί διαθέσιμα ένδικα μέσα;

β) Στην περίπτωση που το ερώτημα 2(α) χρήζει καταφατικής απαντήσεως, είναι η απάντηση διαφορετική αν η άσκηση ένδικων μέσων στο κράτος μέλος προελεύσεως της αποφάσεως δεν είχε νόημα επειδή πρέπει να γίνει δεκτό ότι τούτο δεν θα είχε οδηγήσει σε διαφορετική απόφαση;

3) Έχει το άρθρο 14 της οδηγίας 2004/48/ΕΚ ([2]) την έννοια ότι η διάταξη αυτή αφορά επίσης τα έξοδα στα οποία οι διάδικοι υποβλήθηκαν στο πλαίσιο αγωγής αποζημιώσεως σε ένα κράτος μέλος, αν η αγωγή και η άμυνα αφορούν την προβαλλόμενη ευθύνη του εναγόμενου λόγω κατασχέσεων και ανακοινώσεων στις οποίες προέβη για την επιδίωξη δικαιώματός του επί σήματος σε άλλο κράτος μέλος, και συναφώς τίθεται ζήτημα αναγνωρίσεως στο πρώτο κράτος μέλος αποφάσεως του δικαστή του δεύτερου κράτους μέλους;

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 12, σ. 1).
([2]) Οδηγία 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (ΕΕ L 157, σ. 45).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Högsta förvaltningsdomstolen (Σουηδία) στις 27 Δεκεμβρίου 2013. X AB κατά Skatteverket

(Υπόθεση C-686/13)

(2014/C 71/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Högsta förvaltningsdomstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: X AB

Καθής: Skatteverket

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 63 ΣΛΕΕ αντίθετα προς εθνική νομοθεσία σύμφωνα με την οποία το κράτος της έδρας δεν επιτρέπει την έκπτωση της συναλλαγματικής ζημίας, η οποία περιλαμβάνεται στην κεφαλαιακή ζημία από συμμετοχές κατεχόμενες για επιχειρηματικούς σκοπούς σε εταιρία εγκατεστημένη εντός άλλου κράτους μέλους, όταν το κράτος της έδρας εφαρμόζει ένα σύστημα στο οποίο τα κεφαλαιακά κέρδη και οι κεφαλαιακές ζημίες από τέτοιες συμμετοχές δεν λαμβάνονται υπόψη κατά τον υπολογισμό της βάσεως επιβολής του φόρου;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 3 Ιανουαρίου 2014 — Ποινική διαδικασία κατά Thi Bich Ngoc Nguyen και Nadine Schönherr

(Υπόθεση C-2/14)

(2014/C 71/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Thi Bich Ngoc Nguyen

Nadine Schönherr

Έτερος διάδικος στην αναιρετική δίκη: Ομοσπονδιακός Γενικός Εισαγγελέας στο Bundesgerichtshof

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει να θεωρηθεί ότι τα φάρμακα, όπως ορίζονται στην οδηγία 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικα για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση [1], τα οποία περιέχουν τις διαλαμβανόμενες στους κανονισμούς (ΕΚ) 273/2004 [2] και (ΕΚ) 111/2005 [3] «διαβαθμισμένες ουσίες», εξαιρούνται πάντοτε από το πεδίο εφαρμογής των κανονισμών σύμφωνα με το άρθρο 2, στοιχείο α', εκάστου των κανονισμών ή ότι εξαιρούνται μόνον όταν η σύνθεσή τους έχει γίνει με τέτοιο τρόπο ώστε οι διαβαθμισμένες ουσίες να μην μπορούν να χρησιμοποιηθούν εύκολα ή να εξαχθούν με εύχρηστα και με οικονομικά πρόσφορα μέσα κατά την έννοια των ανωτέρω κανονισμών;

[1] ΕΕ L 311, σ. 67.

[2] Κανονισμός (ΕΚ) 273/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, περί των προδρόμων ουσιών των ναρκωτικών (ΕΕ L 47, σ. 1).

[3] Κανονισμός (ΕΚ) 111/2005 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2004, σχετικά με τη θέσπιση κανόνων για την παρακολούθηση του εμπορίου πρόδρομων ουσιών ναρκωτικών μεταξύ της Κοινότητας και τρίτων χωρών (ΕΕ 2005, L 22, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Korkein oikeus (Φινλανδία) στις 6 Ιανουαρίου 2014 — Christophe Bohez κατά Ingrid Wiertz

(Υπόθεση C-4/14)

(2014/C 71/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων-αναιρεσείων: Christophe Bohez

Εναγόμενη-αναιρεσίβλητη: Ingrid Wiertz

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει την έννοια το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού Βρυξέλλες Ι [1] ότι οι υποθέσεις που αφορούν την εκτέλεση χρηματικής ποινής («astreinte») επιβληθείσας προς εξασφάλιση της κύριας υποχρεώσεως που επιβάλλεται με απόφαση σχετική με το δικαίωμα επιμελείας τέκνου ή το δικαίωμα προσωπικής επικοινωνίας με αυτό δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού;

2) Αν οι υποθέσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στο προηγούμενο ερώτημα εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού Βρυξέλλες Ι, έχει τότε το άρθρο 49 του ίδιου κανονισμού την έννοια ότι μια ημερήσια χρηματική ποινή η οποία, εντός του κράτους προελεύσεως, είναι μεν καθαυτή αμέσως εκτελεστή μέχρι το καθοριζόμενο ποσό, αλλά το οριστικό ύψος αυτής ενδέχεται να τροποποιηθεί κατόπιν σχετικής αιτήσεως ή βάσει στοιχείων τα οποία προσκομίζει ο υπόχρεος προς καταβολή της ως άνω χρηματικής ποινής, δεν είναι εκτελεστή εντός [άλλου] κράτους μέλους παρά μόνον όταν το ποσό της έχει ειδικά καθοριστεί εντός του κράτους προελεύσεως;

3) Αν οι ανωτέρω υποθέσεις δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού Βρυξέλλες Ι, έχει την έννοια το άρθρο 47, παράγραφος 1, του κανονισμού Βρυξέλλες ΙΙα [2] ότι τα μέτρα που αποσκοπούν στην εξασφάλιση της εφαρμογής των αποφάσεων στον τομέα του δικαιώματος επιμελείας τέκνου και του δικαιώματος επικοινωνίας με αυτό εμπίπτουν στη διαδικασία εκτελέσεως περί της οποίας γίνεται λόγος στη διάταξη αυτή, δηλαδή σε διαδικασία εκτελέσεως διεπόμενη από το δίκαιο του κράτους μέλους εκτελέσεως, ή μπορούν τα μέτρα αυτά να λογίζονται ως αποτελούντα αναπόσπαστο τμήμα της αποφάσεως περί του δικαιώματος επιμελείας τέκνου και επικοινωνίας με αυτό, η οποία, κατ' εφαρμογήν του κανονισμού Βρυξέλλες ΙΙα, είναι εκτελεστή εντός άλλου κράτους μέλους;

4) Όταν η εκτέλεση της ημερήσιας χρηματικής ποινής («astreinte») ζητείται εντός άλλου κράτους μέλους, απαιτείται να έχει προσδιοριστεί οριστικώς το ποσό της εν λόγω χρηματικής ποινής εντός του κράτους μέλους προελεύσεως, ακόμα και σε περίπτωση που ο κανονισμός Βρυξέλλες Ι δεν έχει εφαρμογή στο πλαίσιο της εκτελέσεως αυτής;

5) Αν μια χρηματική ποινή επιβληθείσα προς εξασφάλιση της ασκήσεως του δικαιώματος επικοινωνίας είναι εκτελεστή εντός άλλου κράτους μέλους χωρίς να έχει προσδιοριστεί οριστικώς το ποσό της εν λόγω χρηματικής ποινής εντός του κράτους μέλους προελεύσεως:

   α) απαιτείται ωστόσο για την εκτέλεση της χρηματικής ποινής να εξετάζεται αν η άσκηση του δικαιώματος επικοινωνίας εμποδίστηκε για λόγους οι οποίοι πρέπει απαραιτήτως να λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να εξασφαλίζονται τα δικαιώματα του τέκνου, και

   β) ποιο δικαστήριο είναι στην περίπτωση αυτή αρμόδιο να εξετάσει τη συνδρομή των σχετικών περιστάσεων, ειδικότερα

      i) περιορίζεται πάντοτε η αρμοδιότητα του δικαστηρίου εκτελέσεως αποκλειστικώς στην εξέταση του αν η προβαλλόμενη παρεμπόδιση της επικοινωνίας οφείλεται σε λόγο ρητώς προβλεπόμενο στην κύρια απόφαση, ή

ii) συνεπάγονται τα δικαιώματα του τέκνου τα οποία εγγυάται ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι το δικαστήριο του κράτους μέλους εκτελέσεως έχει ευρύτερη αρμοδιότητα ή ευρύτερη υποχρέωση να εξετάσει αν η άσκηση του δικαιώματος επικοινωνίας εμποδίστηκε για λόγους οι οποίοι πρέπει να λαμβάνονται απαραιτήτως υπόψη προς προστασία των δικαιωμάτων του τέκνου;

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 12, σ. 1).

(2) Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000 (ΕΕ L 338, σ. 1).

Προσφυγή της 27ης Ιανουαρίου 2014 — Βασίλειο της Ισπανίας κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-44/14)

(2014/C 71/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: **A**. Rubio González)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει το άρθρο 19 του Κανονισμού (ΕΕ) 1052/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2013 (1), σχετικά με την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Συστήματος Επιτήρησης των Συνόρων (EUROSUR),

— να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Παράβαση του άρθρου 4 του Πρωτοκόλλου Σένγκεν σε σχεση με το άρθρο 5 του εν λόγω Πρωτοκόλλου. Το άρθρο 19 του Κανονισμού EUROSUR θεσπίζει διαδικασία ad hoc συμμετοχής του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας στο Eurosur μέσω συμφωνιών συνεργασίας. Επομένως, προβλέπει διαδικασία συμμετοχής των εν λόγω κρατών μελών εκτός των ορίων του άρθρου 4 του Πρωτοκόλλου Σένγκεν, που εξομοιώνει ουσιαστικώς το Ηνωμένο Βασίλειο και την Ιρλανδία με χώρα τρίτη προς την Ευρωπαϊκή Ένωση.

(1) ΕΕ L 295, σ. 11

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2014 — SKW Stahl-Metallurgie Holding και SKW Stahl-Metallurgie κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-384/09) ([1])

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά του ανθρακασβεστίου και του μαγνησίου για τη βιομηχανία φυσικού αερίου και τη χαλυβουργία εντός του ΕΟΧ, πλην της Ιρλανδίας, της Ισπανίας, της Πορτογαλίας και του Ηνωμένου Βασιλείου — Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Καθορισμός τιμών και κατανομή της αγοράς — Δικαιώματα άμυνας — Καταλογισμός της παραβάσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πρόστιμα — Ίση μεταχείριση — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Συνεργασία της κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας — Αναλογικότητα — Αλληλέγγυα ευθύνη για την καταβολή του προστίμου — Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον καθορισμό του ποσού των προστίμων)

(2014/C 71/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: SKW Stahl-Metallurgie Holding AG (Unterneukirchen, Γερμανία) και SKW Stahl-Metallurgie GmbH (Unterneukirchen) (εκπρόσωποι: αρχικώς A. Birnstiel, S. Janka και S. Dierckens, δικηγόροι, στη συνέχεια A. Birnstiel και S. Janka)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: N. von Lingen και A. Αντωνιάδη, επικουρούμενοι από τον A. Böhlke, δικηγόρο)

Παρεμβαίνουσα υπέρ των προσφευγουσών: Gigaset AG (πρώην Arques Industries AG) (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. Grave, A. Scheidtmann και B. Meyring, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Ακύρωση της αποφάσεως C(2009) 5791 τελικό της Επιτροπής, της 22ας Ιουλίου 2009, που αφορά διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39.396 — αντιδραστήρια από ανθρακασβέστιο και μαγνήσιο για τη βιομηχανία χάλυβα), καθόσον αφορά τις προσφεύγουσες, καθώς και, επικουρικώς, ακύρωση ή μείωση του ποσού του προστίμου που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες με την εν λόγω απόφαση.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Η SKW Stahl-Metallurgie Holding AG και η SKW Stahl-Metallurgie GmbH φέρουν, πέραν των δικαστικών τους εξόδων, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.*

3) *Η Gigaset AG φέρει τα δικαστικά της έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 297 της 5.12.2009.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2014 — Evonik Degussa και AlzChem κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-391/09) ([1])

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά του ανθρακασβεστίου και του μαγνησίου για τη βιομηχανία φυσικού αερίου και τη χαλυβουργία εντός του ΕΟΧ, πλην της Ιρλανδίας, της Ισπανίας, της Πορτογαλίας και του Ηνωμένου Βασιλείου — Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Καθορισμός τιμών και κατανομή της αγοράς — Καταλογισμός της παραβατικής συμπεριφοράς — Πρόστιμα — Συνεργασία της κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας — Επιβαρυντικές περιστάσεις — Υποτροπή — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Αναλογικότητα — Διάρκεια της παραβάσεως — Αλληλέγγυα ευθύνη για την καταβολή του προστίμου — Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον καθορισμό του ποσού των προστίμων)

(2014/C 71/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Evonik Degussa GmbH (Essen, Γερμανία) και AlzChem AG, πρώην AlzChem Trostberg GmbH, πρώην AlzChem Hart GmbH (Trostberg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. Steinle, O. Andresen και I. Bodenstein, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: N. von Lingen και A. Αντωνιάδη, επικουρούμενοι από τον A. Böhlke, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Ακύρωση της αποφάσεως C(2009) 5791 τελικό της Επιτροπής, της 22ας Ιουλίου 2009, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/39.396 — Καρβίδια ασβεστίου και αντιδραστήρια με βάση το μαγνήσιο για τις βιομηχανίες χάλυβα και φυσικού αερίου), καθόσον αφορά τις προσφεύγουσες, καθώς και, επικουρικώς, αίτημα μεταρρυθμίσεως της προμνησθείσας αποφάσεως ώστε, αφενός, να ακυρωθεί το επιβληθέν στις προσφεύγουσες πρόστιμο ή να μειωθεί το ποσό του και, αφετέρου, να ευθύνεται η SKW Stahl Metallurgie GmbH εις ολόκληρον για το εν λόγω πρόστιμο, αλληλεγγύως με τις προσφεύγουσες.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Ακυρώνει το άρθρο 2, στοιχεία ζ' και η', της αποφάσεως C(2009) 5791 τελικό της Επιτροπής, της 22ας Ιουλίου 2009, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39.396 — Αντιδραστήρια με βάση ανθρακασβέστιο και μαγνήσιο για τη βιομηχανία φυσικού αερίου και τη χαλυβουργία) καθόσον αφορά την Evonik Degussa GmbH και την AlzChem AG, διευκρινιζομένου, εντούτοις, ότι η ακύρωση αυτή δεν επηρεάζει το απαλλακτικό αποτέλεσμα που έχει για την SKW Stahl-Technik GmbH & Co. KG κάθε καταβολή που έχει πραγματοποιήσει οιαδήποτε από τις δύο ως άνω εταιρείες λόγω του προστίμου, το οποίο τους επιβλήθηκε από κοινού για την παράβαση που διαπιστώθηκε στο άρθρο 1, στοιχείο στ', της εν λόγω αποφάσεως, και λόγω του προστίμου που επιβλήθηκε στην SKW Stahl Technik GmbH & Co. KG με το άρθρο 2, στοιχείο ζ', της ίδιας αποφάσεως.*

2) *Για την παράβαση που διαπιστώθηκε στο άρθρο 1, στοιχείο στ', της αποφάσεως C(2009) 5791 τελικό σε σχέση με την Evonik Degussa και την AlzChem, επιβάλλει τα ακόλουθα πρόστιμα:*

— *από κοινού στην Evonik Degussa και στην AlzChem: 2,49 εκατομμύρια ευρώ, διευκρινιζόμενου ότι οι η Evonik Degussa και η AlzChem θα θεωρούνται ότι απαλλάσσονται από την καταβολή του προστίμου αυτού κατά το ύψος που αντιστοιχεί στα ποσά που κατέβαλε η SKW Stahl-Technik λόγω του προστίμου που της επιβλήθηκε με το άρθρο 2, στοιχεία στ' και ζ', της ίδιας αποφάσεως,*

— *στην Evonik Degussa, μοναδική υπεύθυνη για την πληρωμή του προστίμου αυτού, 1,24 εκατομμύρια ευρώ.*

3) *Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.*

4) *Η Evonik Degussa και η AlzChem φέρουν τα δύο τρίτα των δικαστικών τους εξόδων, καθώς και τα δύο τρίτα των δικαστικών εξόδων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η Επιτροπή φέρει το ένα τρίτο των δικαστικών της εξόδων και το ένα τρίτο των δικαστικών εξόδων της Evonik Degussa και της AlzChem.*

([1]) ΕΕ C 297 της 5.12.2009.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2014 — Gigaset κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-395/09) ([1])

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά του ανθρακασβεστίου και του μαγνησίου για τη βιομηχανία φυσικού αερίου και τη χαλυβουργία εντός του ΕΟΧ, πλην της Ιρλανδίας, της Ισπανίας, της Πορτογαλίας και του Ηνωμένου Βασιλείου — Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Καθορισμός τιμών και κατανομή της αγοράς — Καταλογισμός της παραβάσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πρόστιμα — Διάρκεια της παραβάσεως — Ίση μεταχείριση — Ελαφρυντικές περιστάσεις — Συνεργασία της κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας — Αλληλέγγυα ευθύνη για την καταβολή του προστίμου — Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον καθορισμό του ποσού των προστίμων)

(2014/C 71/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Gigaset AG, πρώην Arques Industries AG (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. Grave, B. Meyring και A. Scheidtmann, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: N. von Lingen και R. Sauer, επικουρούμενοι από τον A. Böhlke, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Ακύρωση της αποφάσεως C(2009) 5791 τελικό της Επιτροπής, της 22ας Ιουλίου 2009, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39.396 — αντιδραστήρια από ανθρακασβέστιο και μαγνήσιο για τη βιομηχανία χάλυβα), καθόσον αφορά την προσφεύγουσα, καθώς και, επικουρικώς, μείωση του ποσού του προστίμου που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με την εν λόγω απόφαση.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην Gigaset AG δυνάμει του άρθρου 2, στοιχείο στ', της αποφάσεως C(2009) 5791 τελικό της Επιτροπής, της 22ας Ιουλίου 2009, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39.396 — Αντιδραστήρια με βάση ανθρακασβέστιο και μαγνήσιο για τη βιομηχανία φυσικού αερίου και τη χαλυβουργία), καθορίζεται στα 12,3 εκατομμύρια ευρώ.*

2) *Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.*

3) *Η Gigaset φέρει το 90 % των δικαστικών της εξόδων, καθώς και το 90 % εκείνων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εξαιρουμένων των δικαστικών εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων. Η Επιτροπή φέρει το 10 % των δικαστικών της εξόδων και το 10 % εκείνων της Gigaset, εξαιρουμένων των δικαστικών εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.*

([1]) ΕΕ C 297 της 5.12.2009.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 2014 — Hubei Xinyegang Steel κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-528/09) ([1])

[Ντάμπινγκ — Εισαγωγές ορισμένων σιδερένιων και χαλύβδινων σωλήνων χωρίς συγκόλληση, καταγωγής Κίνας — Ζήτημα κατά πόσον υφίσταται κίνδυνος πρόκλησης ζημίας — Άρθρο 3, παράγραφος 9, και άρθρο 9, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 [νυν άρθρο 3, παράγραφος 9, και άρθρο 9, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009)]

(2014/C 71/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd (Huang Shi, Κίνα) (εκπρόσωποι: F. Carlin, barrister, Q. Azau, A. MacGregor, solicitor, και N. Niejahr, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J.-P. Hix και B. Driessen, επικουρούμενοι από τον B. O'Connor, solicitor)

Παρεμβαίνουσες υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς H. van Vliet και M. França, στη συνέχεια M. França και J.-F. Brakeland, επικουρούμενοι από τον R. Bierwagen, δικηγόρο)· ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. (Ostrava-Kunčice, Τσεχική Δημοκρατία)· ArcelorMittal Tubular Products Roman SA (Roman, Ρουμανία)· Benteler Stahl/Rohr GmbH (Paderborn, Γερμανία)· Ovako Tube & Ring AB (Hofors, Σουηδία)· Rohrwerk Maxhütte GmbH (Sulzbach-Rosenberg, Γερμανία)· Dalmine SpA (Dalmine, Ιταλία)· Silcotub SA (Zalău, Ρουμανία)· TMK-Artrom SA (Slatina, Ρουμανία)· Tubos Reunidos SA (Amurrio, Ισπανία)· Vallourec Mannesmann Oil & Gas France (Aulnoye-Aymeries, Γαλλία)· V & M France (Boulogne-Billancourt, Γαλλία)· V & M Deutschland GmbH (Ντίσελντορφ, Γερμανία)· Voestalpine Tubulars GmbH (Linz, Αυστρία)· και Železiarne Podbrezová a.s. (Podbrezová, Σλοβακία) (εκπρόσωποι: G. Berrisch, G. Wolf, δικηγόροι, και N. Chesaites, barrister)

Αντικείμενο

Προσφυγή ακύρωσης του κανονισμού (ΕΚ) 926/2009 του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2009, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 262, σ. 19).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Ακυρώνει τον κανονισμό (ΕΚ) 926/2009 του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2009, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, καθόσον επιβάλλει, αφενός, δασμούς αντιντάμπινγκ στις εξαγωγές των προϊόντων της Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd και, αφετέρου, την είσπραξη των προσωρινών δασμών που είχαν επιβληθεί στις εξαγωγές αυτές.*

2) *Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικαστικά του έξοδα, καθώς και τα έξοδα της Hubei Xinyegang Steel Co.*

3) *Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.*

4) *Η ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., η ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, η Benteler Stahl/Rohr GmbH, η Ovako Tube & Ring AB, η Rohrwerk Maxhütte GmbH, η Dalmine SpA, η Silcotub SA, η TMK-Artrom SA, η Tubos Reunidos SA, η Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, η V & M France, η V & M Deutschland GmbH, η Voestalpine Tubulars GmbH και η Železiarne Podbrezová a.s. φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.*

(1) ΕΕ C 51 της 27.2.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Ιανουαρίου 2014 — Progust κατά ΓΕΕΑ — Sopralex & Vosmarques (IMPERIA)

(Υπόθεση T-216/11) (1)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού κοινοτικού σήματος IMPERIA — Προγενέστερο εικονιστικό κοινοτικό σήμα IMPERIAL — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2014/C 71/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Progust, SL (Χερόνα, Ισπανία) (Εκπρόσωποι: αρχικώς M. E. López Camba, J. L. Rivas Zurdo, E. Seijo Veiguela και I. Munilla Muñoz, εν συνεχεία J. L. Rivas Zurdo, E. Seijo Veiguela και I. Munilla Muñoz, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (Εκπρόσωπος: V. Melgar)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Sopralex & Vosmarques SA (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (Εκπρόσωποι: P. Maeyaert και V. Fossoul, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 27ης Ιανουαρίου 2011 (υπόθεση R 1036/2010-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Sopralex & Vosmarques SA και Progust, SL.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Καταδικάζει την Progust, SL στα δικαστικά έξοδα.*

(1) ΕΕ C 194 της 2.7.2011.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Ιανουαρίου 2014 — Streng κατά ΓΕΕΑ — Gismondi (PARAMETRICA)

(Υπόθεση T-495/11) ([1])

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος PARAMETRICA — Προγενέστερο λεκτικό εθνικό σήμα parameta — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Παράλειψη προσκομίσεως αποδεικτικών στοιχείων στη γλώσσα διαδικασίας της ανακοπής — Κανόνας 19, παράγραφοι 2 και 3, και κανόνας 98, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95]

(2014/C 71/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Michael Streng (Erding, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Pappert, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: P. Bullock)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Fulvio Gismondi (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: A. Masetti Zannini de Concina, G. Petrocchi, M. Bucarelli και F. Bellan, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 19ης Ιουλίου 2011 (υπόθεση R 1348/2010-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ του Michael Streng και του Fulvio Gismondi.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Καταδικάζει τον Michael Streng στα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 347 της 26.11.2011

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Ιανουαρίου 2014 — Schuhhaus Dielmann κατά ΓΕΕΑ — Carrera (Carrera panamericana)

(Υπόθεση T-600/11) ([1])

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Επέκταση στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα της προστασίας της διεθνούς καταχωρίσεως Carrera panamericana — Προγενέστερο εικονιστικό κοινοτικό σήμα CARRERA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009]

(2014/C 71/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Schuhhaus Dielmann GmbH & Co. KG (Darmstadt, Γερμανία) (Εκπρόσωπος: W. Göpfert, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (Εκπρόσωπος: P. Bullock)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Carrera SpA (Caldiero, Ιταλία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 15ης Σεπτεμβρίου 2011 (υπόθεση R 1989/2010-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Carrera SpA και Schuhhaus Dielmann GmbH & Co. KG.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Καταδικάζει τη Schuhhaus Dielmann GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 32 της 4.2.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 2014 — European Dynamics Belgium κ.λπ. κατά ΕΜΑ

(Υπόθεση T-158/12) ([1])

(Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διαδικασία διαγωνισμού — Παροχή εξωτερικών υπηρεσιών στον τομέα των εφαρμογών λογισμικού — Απόφαση περί κατατάξεως της προσφοράς διαγωνιζομένου στη δεύτερη θέση ενόψει της συνάψεως συμβάσεως με το σύστημα της διαδοχικής αναθέσεως — Κριτήρια αναθέσεως — Προσθήκη κριτηρίου αναθέσεως που δεν προβλεπόταν στα συμβατικά έγγραφα — Αξιολόγηση κριτηρίου επιλογής κατά το στάδιο της αναθέσεως — Διαφάνεια)

(2014/C 71/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: European Dynamics Belgium SA (Βρυξέλλες, Βέλγιο)· European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Λουξεμβούργο)· Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα)· και European Dynamics UK Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: Β. Χριστιανός, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων (ΕΜΑ) (εκπρόσωποι: T. Jabłoński και C. Maignen, επικουρούμενοι αρχικά από τους H. G. Kamann και Ε. Αρσενίδου, και στη συνέχεια από τους H. G. Kamann και Α. Δρίτσα, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως ΕΜΑ/67882/2012 του ΕΜΑ, της 31ης Ιανουαρίου 2012, περί κατατάξεως της προσφοράς των προσφευγουσών στη δεύτερη θέση για την υπογραφή συμβάσεως-πλαισίου, κατόπιν του διαγωνισμού ΕΜΑ/2011/17/ICT για την παροχή εξωτερικών υπηρεσιών στον τομέα των εφαρμογών λογισμικού, και, αφετέρου, αίτημα αποζημιώσεως.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Καταδικάζει τις European Dynamics Belgium SA, European Dynamics Luxembourg SA, Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ και European Dynamics UK Ltd στα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 184 της 23.6.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2014 — Sunrider κατά ΓΕΕΑ — Nannerl (SUN FRESH)

(Υπόθεση T-221/12) ([1])

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος SUN FRESH — Προγενέστερα εικονιστικά και λεκτικά εθνικά σήματα, σήμα της Μπενελούξ και κοινοτικό σήμα SUNNY FRESH, SUNRIDER SUNNY FRESH και SUNNYFRESH — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως των προγενέστερων σημάτων — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2014/C 71/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: The Sunrider Corporation (Torrance, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: N. Dontas και K. Markakis, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: P. Bullock)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Nannerl GmbH & Co. KG (Anthering bei Salzburg, Αυστρία) (εκπρόσωπος: A. Thünken, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 26ης Μαρτίου 2012 (υπόθεση R 2401/2010-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των The Sunrider Corporation και Nannerl GmbH & Co. KG.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Καταδικάζει την Sunrider Corporation στα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 217 της 21.7.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2014 — NCL κατά ΓΕΕΑ (NORWEGIAN GETAWAY)

(Υπόθεση T-513/12) [1]

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος NORWEGIAN GETAWAY — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2014/C 71/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: NCL Corporation Ltd (Μαϊάμι, Φλώριδα, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: N. Grüger, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Schifko)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 12ης Σεπτεμβρίου 2012 (υπόθεση R 1014/2012-4), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως ως κοινοτικού σήματος του λεκτικού σημείου NORWEGIAN GETAWAY.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Η NCL Corporation Ltd φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα δικαστικά έξοδα του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)*

[1] ΕΕ C 26 της 26.1.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2013 — NCL κατά ΓΕΕΑ (NORWEGIAN BREAKAWAY)

(Υπόθεση T-514/12) [1]

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού κοινοτικού σήματος NORWEGIAN BREAKAWAY — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2014/C 71/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: NCL Corporation Ltd (Μαϊάμι, Φλώριδα, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: N. Grüger, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Schifko)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 12ης Σεπτεμβρίου 2012 (υπόθεση R 1017/2012-4), σχετικά με την αίτηση καταχωρίσεως ως κοινοτικού σήματος του λεκτικού σημείου NORWEGIAN BREAKAWAY.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Η NCL Corporation Ltd φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα δικαστικά έξοδα του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα (ΓΕΕΑ).*

[1] ΕΕ C 26 της 26.1.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2014 — Coppenrath-Verlag κατά ΓΕΕΑ — Sembella (Rebella)

(Υπόθεση T-551/12) [1]

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος Rebella — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα SEMBELLA — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009 — Άρθρο 15, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009]

(2014/C 71/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Coppenrath-Verlag GmbH & Co. KG (Münster, Γερμανία) (εκπρόσωπος: D. Pohl, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Poch)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Sembella GmbH (Timelkam, Αυστρία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 5ης Οκτωβρίου 2012 (υπόθεση R 1681/2011-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των Sembella GmbH και Coppenrath Verlag GmbH & Co. KG.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Καταδικάζει την Coppenrath-Verlag GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 55 της 23.2.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 2014 — Goldsteig Käsereien Bayerwald κατά ΓΕΕΑ — Vieweg (goldstück)

(Υπόθεση T-47/13) ([1])

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος goldstück — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα GOLDSTEIG — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Απουσία κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2014/C 71/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Goldsteig Käsereien Bayerwald GmbH (Cham, Γερμανία) (εκπρόσωπος: S. Biagosch, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Poch)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Christin Vieweg (Sonneberg, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J. Pröll, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 14ης Νοεμβρίου 2012 (υπόθεση R 2589/2011-1), σχετική με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των Goldsteig Käsereien Bayerwald GmbH και Christin Vieweg.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή*

2) *Καταδικάζει την Goldsteig Käsereien Bayerwald GmbH στα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 86 της 23.3.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2014 — Novartis κατά ΓΕΕΑ (CARE TO CARE)

(Υπόθεση T-68/13) ([1])

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος CARE TO CARE — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2014/C 71/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Novartis AG (Βασιλεία, Ελβετία) (εκπρόσωπος: M. Douglas, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: M. Rajh και J. Crespo Carrillo)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 29ης Νοεμβρίου 2012 (υπόθεση R 953/2012-1), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως ως κοινοτικού σήματος του λεκτικού σημείου CARE TO CARE

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Καταδικάζει τη Novartis AG στα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 108 της 13.4.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Ιανουαρίου 2014 — Επιτροπή κατά ΒΟ

(Υπόθεση T-174/13 P) ([1])

(Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχοι υπάλληλοι — Κοινωνική ασφάλιση — Επιστροφή των εξόδων μεταφοράς — Έξοδα μεταφοράς για γλωσσικούς λόγους — Άρθρο 19, παράγραφος 2, της κοινής ρυθμίσεως σχετικά με την υγειονομική ασφάλιση των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων — Τίτλος ΙΙ, κεφάλαιο 12, σημείο 2.5, των γενικών εκτελεστικών διατάξεων για την επιστροφή των ιατρικών εξόδων)

(2014/C 71/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και D. Martin)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: ΒΟ (Αμμάν, Ιορδανία) (εκπρόσωποι: L. Levi, M. Vandenbussche και C. Bernard-Glanz, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώτο τμήμα) της 15ης Ιανουαρίου 2013, F-27/11, ΒΟ κατά Επιτροπής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.*

2) *Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υπεβλήθη ο ΒΟ στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.*

([1]) ΕΕ C 164 της 8.6.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιανουαρίου 2014 — Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-134/12) ([1])

(«Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως — Συμβάσεις που αφορούν τη χρηματοδοτική συνδρομή της Ένωσης σε έργα που εμπίπτουν στον τομέα της έρευνας και της ανάπτυξης — Ένσταση απαραδέκτου — Παράλειψη νέου χαρακτηρισμού των αιτημάτων — Απαράδεκτο»)

(2014/C 71/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, SA (Αλικάντε, Ισπανία) (εκπρόσωπος: M. Jiménez Perona, δικηγόρος)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal και B. Conte, επικουρούμενοι από τους J. Rivas Andrés και X. García García, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αφενός, ακύρωση της αποφάσεως που περιλαμβάνεται στο έγγραφο της Επιτροπής της 13ης Ιανουαρίου 2012, σχετικά με την είσπραξη των ποσών που αναφέρονται στα χρεωστικά σημειώματα που αντιστοιχούν στον οικονομικό έλεγχο στον οποίο υποβλήθηκε η προσφεύγουσα και, αφετέρου, αγωγή αποζημιώσεως λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης με αίτημα να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει αποζημίωση ύψους 732 768 ευρώ.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.*

2) *Η Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, SA φέρει, εκτός από τα δικά της έξοδα, και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.*

([1]) ΕΕ C 157 της 2.6.2012.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιανουαρίου 2014 — Lebedef κατά Επιτροπής

(Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-116/13 P και T-117/13 P) ([1])

(«Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Βαθμολογία — Έκθεση εξελίξεως σταδιοδρομίας — Περίοδοι αξιολογήσεως 2008 και 2009 — Απαλλαγή κατά το ήμισυ του ωραρίου εργασίας για τους σκοπούς συνδικαλιστικής εκπροσωπήσεως — Εκθέσεις βαθμολογίας που καλύπτουν τα καθήκοντα που ασκεί ο υπάλληλος στην υπηρεσία όπου έχει τοποθετηθεί — Διορισμός από συνδικάτο — Απόρριψη των προσφυγών πρωτοδίκως ως προδήλως αβάσιμων — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη»)

(2014/C 71/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: F. Frabetti, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και G. Berscheid, επικουρούμενοι από τον B. Wägenbaur, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Δύο αιτήσεις αναιρέσεως κατά των διατάξεων του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (τρίτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2012, Lebedef κατά Επιτροπής (F-70/11 και F-109/11, που δεν έχουν δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή), με αίτημα την αναίρεση των διατάξεων αυτών.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

1) *Απορρίπτει τις αιτήσεις αναιρέσεως.*

2) *Ο Giorgio Lebedef φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στο πλαίσιο της αναιρετικής διαδικασίας.*

([1]) ΕΕ C 147 της 25.5.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιανουαρίου 2014 — Miettinen κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-303/13) ([1])

[«Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Γνωμοδότηση της νομικής υπηρεσίας του Συμβουλίου — Άρνηση προσβάσεως — Δημοσιοποίηση μετά την άσκηση της προσφυγής — Εξάλειψη του αντικειμένου της διαφοράς — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Κατάργηση της δίκης»]

(2014/C 71/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Samuli Miettinen (Espoo, Φινλανδία) (εκπρόσωποι: O. Brouwer, E. Raedts, δικηγόροι, και A. Villette, solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: K. Pellinghelli και É. Sitbon)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως του Συμβουλίου της 25ης Μαρτίου 2013 περί μη παροχής πρόσβασης στην υπ' αριθ. 15309/12 γνωμοδότηση της νομικής υπηρεσίας του Συμβουλίου.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

1) *Καταργεί τη δίκη.*

2) *Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.*

3) *Παρέλκει η λήψη αποφάσεως επί των αιτήσεων παρεμβάσεως του Βασιλείου της Σουηδίας και της Δημοκρατίας της Φινλανδίας.*

([1]) ΕΕ C 215 της 27.7.2013.

Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2013 — Lomnici κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-650/13)

(2014/C 71/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Zoltán Lomnici (Βουδαπέστη, Ουγγαρία) (εκπρόσωπος: Z. Lomnici jr, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να κηρύξει άκυρη την απόφαση της επιτροπής αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 17ης Οκτωβρίου 2013, επί της αναφοράς αριθ. 1298/2012.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, ο προσφεύγων προβάλλει παραβίαση της υποχρεώσεως προς αιτιολόγηση και προσβολή του δικαιώματος κάθε πολίτη της Ένωσης για δίκαιη δίκη. Ισχυρίζεται συναφώς, μεταξύ άλλων, ότι η αναφορά του αρχειοθετήθηκε χωρίς αιτιολογία, ότι αυτός δεν κλήθηκε στη συνεδρίαση και δεν του κοινοποιήθηκε η απόφαση.

Προσφυγή της 19ης Δεκεμβρίου 2013 — Axa Versicherung κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-677/13)

(2014/C 71/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Axa Versicherung AG (Κολωνία, Γερμανία) (εκπρόσωποι: οι δικηγόροι C. Bahr, S. Dethof και A. Malec)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απορριπτική απόφαση,

— επικουρικά, να ακυρώσει εν μέρει μόνο την προσβαλλόμενη απορριπτική απόφαση,

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα προσβάλλει την απόφαση της Επιτροπής της 29ης Οκτωβρίου 2013, η οποία αφορά τις επιβεβαιωτικές αιτήσεις που είχε υποβάλει η προσφεύγουσα, προκειμένου να της επιτραπεί η πρόσβαση στον φάκελο της Επιτροπής για την υπόθεση COMP/39.125 — υαλοπίνακες αυτοκινήτων.

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακύρωσης.

1) Πρώτος λόγος: Παράβαση της υποχρέωσης συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξέτασης των εγγράφων που αφορούν οι αιτήσεις, η οποία επιβάλλεται από τα άρθρα 2 και 4 του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 ([1]).

— Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται συναφώς ότι η Επιτροπή δεν τήρησε την υποχρέωση συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξέτασης των εγγράφων που αφορούσαν οι αιτήσεις, την οποία της επέβαλλαν τα άρθρα 2 και 4 του κανονισμού 1049/2001, αλλά εφάρμοσε παρανόμως τυπικά κριτήρια για την κατηγοριοποίηση των σχετικών εγγράφων.

2) Δεύτερος λόγος: Παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, και του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 λόγω της άρνησης παροχής πρόσβασης σε ορισμένα ειδικά έγγραφα του φακέλου.

— Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακύρωσης η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι παρανόμως η Επιτροπή προέβη σε υπερβολικά ευρεία ερμηνεία του πεδίου εφαρμογής των εξαιρέσεων που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001. Η προσφεύγουσα είναι της γνώμης ότι δεν επρόκειτο να θιγούν εμπορικά συμφέροντα, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, και ότι η Επιτροπή δεν μπορεί να επικαλεστεί την προστασία του σκοπού έρευνας κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.

— Εξάλλου, δεν θίγεται σοβαρά η διαδικασία λήψης αποφάσεων (άρθρο 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001).

— Επιπλέον, κακώς η Επιτροπή αρνείται ότι υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον για τη γνωστοποίηση των εγγράφων που αφορούν οι αιτήσεις.

3) Τρίτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001 λόγω της πλήρους άρνησης παροχής πρόσβασης σε ορισμένα ειδικά έγγραφα.

— Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται συναφώς ότι η Επιτροπή δεν επέτρεψε ούτε καν τη μερική πρόσβαση στα σχετικά έγγραφα, πράγμα που συνεπάγεται παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001. Η προσφεύγουσα εκθέτει ότι η Επιτροπή, κατά παράβαση των διατάξεων του κανονισμού 1049/2001, δεν εξέτασε το ενδεχόμενο να θέσει στη διάθεση της προσφεύγουσας ένα μέρος των εγγράφων.

4) Τέταρτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, και του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, και παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001 λόγω της άρνησης παροχής πρόσβασης στο πλήρες κείμενο του πίνακα περιεχομένων του φακέλου της Επιτροπής.

— Στο πλαίσιο του τέταρτου λόγου ακύρωσης η προσφεύγουσα εκθέτει ότι η Επιτροπή προέβη σε υπερβολικά ευρεία ερμηνεία των εξαιρέσεων που προβλέπει το άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001 ακόμη και σε σχέση με την αίτηση της προσφεύγουσας για πρόσβαση στον πίνακα περιεχομένων χωρίς παραλείψεις ή διαγραφές. Η προσφεύγουσα είναι της γνώμης ότι ούτε εδώ θίγονται εμπορικά συμφέροντα, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, ή ο σκοπός έρευνας, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.

— Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επίσης ότι δεν θίγεται ούτε η προστασία της ιδιωτικής ζωής, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1049/2001.

5) Πέμπτος λόγος: Παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης.

— Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται συναφώς ότι η Επιτροπή, για να απορρίψει την αίτηση πρόσβασης στον φάκελο, προέβη απλώς σε γενικές δηλώσεις και παρέλειψε να προβεί στην νομικά επιβαλλόμενη μεταχείριση συγκεκριμένων ή ορθά κατηγοριοποιημένων εγγράφων.

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43).

Προσφυγή της 27ης Δεκεμβρίου 2013 — Chair Entertainment Group κατά ΓΕΕΑ — Libelle (SHADOW COMPLEX)

(Υπόθεση T-717/13)

(2014/C 71/43)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Chair Entertainment Group LLC (Γιούτα, Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής) (εκπρόσωπος: E. Armijo Chávarri, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Libelle AG (Στουτγάρδη, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 1ης Οκτωβρίου 2013 στην υπόθεση R 776/2011-2·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «SHADOW COMPLEX» για προϊόντα και υπηρεσίες της κλάσεως 9 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 8 235 434

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το λεκτικό σήμα «DBShadow» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9 και 42 — Καταχωρισμένο υπ' αριθ. 1 457 944 κοινοτικό λεκτικό σήμα «BusinessShadow», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9 και 42 — Καταχωρισμένο υπ' αριθ. 3 749 439 κοινοτικό σήμα, το γερμανικό λεκτικό σήμα «BusinessShadow», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9 και 42, και το γερμανικό λεκτικό σήμα «FSShadow», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9 και 42

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 27ης Δεκεμβρίου 2013 — The Directv Group κατά ΓΕΕΑ — Bolloré (DIRECTV)

(Υπόθεση T-718/13)

(2014/C 71/44)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: The Directv Group, Inc. (El Segundo, Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής) (εκπρόσωπος: F. Valentin, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Bolloré SA (Érgue Gaberic, Γαλλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 11ης Οκτωβρίου 2013 στην υπόθεση R 1812/2012-2 και να δεχθεί ως έγκυρο το προσβαλλόμενο σήμα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα ως προς το οποίο ζητείται η έκπτωση του δικαιούχου εκ των δικαιωμάτων του: Το λεκτικό σήμα «DIRECTV», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16, 35, 38, 41 και 42 — Καταχωρισμένο υπ' αριθ. 1 163 138 κοινοτικό σήμα

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Αιτών την έκπτωση του δικαιούχου του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Ανακαλεί εν μέρει το κοινοτικό σήμα

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακυρώνει την προσβαλλομένη απόφαση και ανακαλεί το κοινοτικό σήμα στο σύνολό του

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 15 του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα

Προσφυγή της 30ής Δεκεμβρίου 2013 — Gat Microencapsulation κατά ΓΕΕΑ — BASF (KARIS)

(Υπόθεση T-720/13)

(2014/C 71/45)

Γλώσσα στην οποία ασκήθηκε η προσφυγή: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Gat Microencapsulation AG (Ebenfurth, Αυστρία) (εκπρόσωπος: S. Soler Lerma και M. Mars C. Cabrelles, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: BASF SE (Ludwigshafen am Rhein, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον η προσφυγή που άσκησε η προσφεύγουσα απορρίφθηκε,

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ και τους παρεμβαίνοντες στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Gat Microencapsulation AG

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «KARIS», για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 1, 5 και 35

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: BASF SE

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: κοινοτικό σήμα «CARYX», για προϊόντα των κλάσεων 1 και 5· διεθνές σήμα «CARYX», για προϊόντα των κλάσεων 1 και 5· Ουγγρικό, ιταλικό και σήμα της Μπενελούξ «AKRIS», για προϊόντα της κλάσεως 5

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απορρίπτει την αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Μερική απόρριψη της ανακοπής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

Προσφυγή της 7ης Ιανουαρίου 2014 — Mogyi κατά ΓΕΕΑ (Just crunch it…)

(Υπόθεση T-8/14)

(2014/C 71/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Mogyi Kft. (Csávoly, Ουγγαρία) (εκπρόσωπος: Zs. Klauber, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να διατάξει τη δημοσίευση της καταχωρίσεως του σήματος, πλην όσον αφορά τα «άρτος, γλυκά και καραμέλες» (κλάση 30) και τα «γεωργικά προϊόντα, δημητριακά» (κλάση 31)

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: το λεκτικό σήμα «Just crunch it…» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 29, 30, 31 και 35 — αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 10 713 485.

Απόφαση του εξεταστή: μερική απόρριψη της αιτήσεως.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: μερική ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως από την απόφαση που εκδόθηκε στην υπόθεση R 1921/2012-1.

Προβαλλόμενοι λόγοι: παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 207/2009/ΕΚ.

Προσφυγή της 7ης Ιανουαρίου 2014 — Mogyi κατά ΓΕΕΑ (Just crunch it…)

(Υπόθεση T-9/14)

(2014/C 71/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Mogyi Kft. (Csávoly, Ουγγαρία) (εκπρόσωπος: Zs. Klauber, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να διατάξει τη δημοσίευση της καταχωρίσεως του σήματος, πλην όσον αφορά τα «άρτος, γλυκά και καραμέλες» (κλάση 30) και τα «γεωργικά προϊόντα, δημητριακά» (κλάση 31)

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: το εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «Just crunch it…» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 29, 30, 31 και 35 — αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 10 716 711.

Απόφαση του εξεταστή: μερική απόρριψη της αιτήσεως.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: μερική ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως από την απόφαση που εκδόθηκε στην υπόθεση R 1922/2012-1.

Προβαλλόμενοι λόγοι: παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 207/2009/ΕΚ.

Προσφυγή που ασκήθηκε στις 7 Ιανουαρίου 2014 — Ουγγαρία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-13/14)

(2014/C 71/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ουγγαρία (εκπρόσωποι: M.Z. Fehér και K. Szíjjártó)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση C(2013) 7136 τελικό της Επιτροπής, της 31ης Οκτωβρίου 2013, περί της μερικής επιστροφής της κρατικής οικονομικής ενισχύσεως που καταβλήθηκε σε οργανώσεις παραγωγών για τα επιχειρησιακά προγράμματα που τέθηκαν σε εφαρμογή στην Ουγγαρία το 2011.

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή υπερέβη τις αρμοδιότητές της, παραβιάζοντας τις εφαρμοστέες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης, όταν καθόρισε το αντιστοιχούν στην Ουγγαρία ποσό της μερικής επιστροφής της κρατικής οικονομικής ενισχύσεως που καταβλήθηκε το 2011 σε οργανώσεις παραγωγών οπωροκηπευτικών.

Κατά την προσφεύγουσα, το δίκαιο της Ένωσης δεν παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της αποφάσεως για την κοινοτική μερική επιστροφή της κρατικής οικονομικής ενισχύσεως που καταβλήθηκε, κατά το άρθρο 103ε του κανονισμού 1234/2007 ([1]) του Συμβουλίου, σε οργανώσεις παραγωγών οπωροκηπευτικών, να επιτρέπει την επιστροφή μόνο των ποσών τα οποία η Ουγγαρία χαρακτήρισε ως «προβλεπόμενα» ή «υπολογιζόμενα» στην αίτησή της για τη χορήγηση της κρατικής ενισχύσεως.

Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι, κατά το άρθρο 103ε του κανονισμού 1234/2007 του Συμβουλίου, η άδεια της Επιτροπής ως προς την κρατική ενίσχυση αφορά μόνον τη χορήγηση της ενισχύσεως και όχι τον καθορισμό, εκ μέρους της Επιτροπής, ανωτάτου ορίου της δυνάμενης να χορηγηθεί ενισχύσεως. Κατά την προσφεύγουσα, το ανώτατο αυτό όριο καθορίζεται σαφώς με τον κανονισμό 1234/2007, ο οποίος προβλέπει ότι η κρατική ενίσχυση δεν μπορεί να υπερβεί το 80 % των χρηματοδοτικών εισφορών των μελών ή των οργανώσεων των παραγωγών στο επιχειρησιακό ταμείο. Οι σχετικοί με την κοινοτική μερική επιστροφή της κρατικής ενισχύσεως κανόνες δεν παρέχουν στην Επιτροπή τη δυνατότητα, στο πλαίσιο εγκρίσεως της εν λόγω μερικής επιστροφής, να καθορίζει ως ανώτατο όριο επιστροφής το ποσό το οποίο το κράτος μέλος κοινοποίησε στην Επιτροπή, στο πλαίσιο της αιτήσεώς του για τη χορήγηση της ενισχύσεως, ανεξαρτήτως του αν πρόκειται για το συνολικό ποσό της ενισχύσεως ή του ποσού της ενισχύσεως που προβλέπεται για ορισμένες οργανώσεις παραγωγών. Τούτο ισχύει, κατά μείζονα λόγο, καθόσον η Ουγγρική Κυβέρνηση, κοινοποιώντας τα ποσά αυτά, διευκρίνισε ότι επρόκειτο απλώς για προβλεπόμενα ή υπολογιζόμενα ποσά.

Εξάλλου, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή έχει το δικαίωμα να εξετάζει αν το ποσό της πράγματι καταβληθείσας ενισχύσεως δεν υπερέβη το προαναφερθέν ανώτατο ποσό του 80 %, ή αν η ζητηθείσα επιστροφή δεν υπερβαίνει το 60 % της καταβληθείσας ενισχύσεως, αλλά δεν έχει το δικαίωμα καθορισμού ως ανώτατο όριο επιστροφής τα αναφερόμενα στην αίτηση χορηγήσεως της ενισχύσεως, ειδικότερα όταν έχει τονιστεί στην αίτηση ο προσωρινός ή προβλεπόμενος χαρακτήρας των στοιχείων αυτών. Όταν, για διάφορους λόγους, το ποσό της κρατικής ενισχύσεως που αντιστοιχεί σε οργανώσεις παραγωγών μεταβληθεί κατά τη διάρκεια του έτους, η κοινοτική μερική επιστροφή θα λάβει χώρα για το ποσό της πράγματι καταβληθείσας ενισχύσεως, καθόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που επιβάλλει συναφώς το δίκαιο της Ένωσης.

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα (ΕΕ L 299, σ. 1).

Προσφυγή της 6ης Ιανουαρίου 2014 — Islamic Republic of Iran Shipping Lines κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-14/14)

(2014/C 71/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Islamic Republic of Iran Shipping Lines (Τεχεράνη, Ιράν), Hafize Darya Shipping Lines (HDSL) (Τεχεράνη), Khazar Shipping Lines (Anzali Free Zone, Ιράν), IRISL Europe GmbH (Αμβούργο, Γερμανία), IRISL Marine Services and Engineering Co. (Qeshm Island, Ιράν), Irano — Misr Shipping Co. (Τεχεράνη), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID) (Τεχεράνη), Shipping Computer Services Co. (Τεχεράνη), Soroush Sarzamin Asatir Ship Management (Τεχεράνη), South Way Shipping Agency Co. Ltd (Τεχεράνη)· και Valfajr 8th Shipping Line Co. (Τεχεράνη) (εκπρόσωποι: F. Randolph, QC, M. Lester, Barrister, και M. Taher, Solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση 2013/497/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 10ης Οκτωβρίου 2013, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2013, L 272, σ. 46), και τον κανονισμό (ΕΕ) 971/2013 του Συμβουλίου, της 10ης Οκτωβρίου 2013, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2013, L 272, σ. 1)·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν πέντε λόγους ακυρώσεως.

1) Πρώτος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από τη μη ύπαρξη προσήκουσας νομικής βάσεως για τα προσβαλλόμενα μέτρα, τα οποία περιλαμβάνουν μεταξύ των κριτηρίων εγγραφής στον κατάλογο σχέση με την πρώτη προσφεύγουσα (IRISL), λίγο χρόνο μετά την αποδοχή της προσφυγής ακυρώσεως της πρώτης προσφεύγουσας.

2) Δεύτερος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από το ότι το Συμβούλιο παραβίασε τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των προσφευγουσών καθώς και τις αρχές της σκοπιμότητας, της ασφάλειας δικαίου, της αρχής non bis in idem, του δεδικασμένου και της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

3) Τρίτος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από το ότι το Συμβούλιο προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών μη ενημερώνοντας την IRISL ή τις λοιπές προσφεύγουσες ότι είχε την πρόθεση να λάβει τα προσβαλλόμενα μέτρα και μη παρέχοντας τους τη δυνατότητα να υποβάλουν παρατηρήσεις.

4) Τέταρτος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από το ότι τα προσβαλλόμενα μέτρα παραβιάζουν τα θεμελιώδη δικαιώματα των προσφευγουσών, μεταξύ άλλων, το δικαίωμά τους για σεβασμό της φήμης τους και της ιδιοκτησίας τους.

5) Πέμπτος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από το ότι το Συμβούλιο υπερέβη τις εξουσίες του λαμβάνοντας τα προσβαλλόμενα μέτρα· η επιβολή των μέτρων αυτών στην IRISL και στις συνδεόμενες με αυτήν επιχειρήσεις, παρακάμπτοντας απόφαση του Δικαστηρίου, δεν αποτελεί προσήκουσα χρήση των εξουσιών του.

Προσφυγή της 20ής Ιανουαρίου 2014 — HTTS και Bateni κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-45/14)

(2014/C 71/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (Αμβούργο, Γερμανία) και Naser Bateni (Αμβούργο) (Εκπρόσωποι: M. Schlingmann και F. Lautenschlager, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των προσφευγόντων

Η πρώτη από τους προσφεύγοντες ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει, ως προς αυτήν, την απόφαση 2013/661/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2013, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν,

— να ακυρώσει, ως προς αυτήν, τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1154/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2013, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν,

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα, ιδίως σε αυτά της πρώτης από τους προσφεύγοντες.

Ο δεύτερος από τους προσφεύγοντες ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει, ως προς αυτόν, την απόφαση 2013/661/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2013, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν,

— να ακυρώσει, ως προς αυτόν, τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1154/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2013, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν,

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα, ιδίως σε αυτά του πρώτου από τους προσφεύγοντες.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τέσσερις λόγους.

1) Ο πρώτος λόγος αφορά έλλειψη νομιμότητας και αδυναμία εφαρμογής της τροποποιημένης αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ et του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 [1], βάσει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ.

Συναφώς, οι προσφεύγοντες προβάλλουν, μεταξύ άλλων, ότι το Συμβούλιο μετέβαλε τη νομική βάση για την καταχώριση προσφευγόντων στους καταλόγους των προσώπων στα οποία επιβάλλονται κυρώσεις, με σκοπό την επιβολή κυρώσεων σε αυτούς. Επομένως, το Συμβούλιο μετέβαλε τη νομική βάση κατά πρόδηλη κατάχρηση της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει.

2) Ο δεύτερος λόγος αφορά προσβολή του δικαιώματος σε αποτελεσματική ένδικη προστασία και παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως

Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν κατ' ουσία ότι το Συμβούλιο δεν αιτιολόγησε επαρκώς την καταχώρισή τους στους καταλόγους των προσώπων στα οποία επιβάλλονται κυρώσεις. Η καταχώρισή τους πραγματοποιήθηκε χωρίς καμία αιτιολόγηση των στοιχείων στα οποία το Συμβούλιο στήριξε την απόφασή του.

3) Ο τρίτος λόγος αφορά αδικαιολόγητη καταχώριση προσφευγόντων στους καταλόγους των προσώπων στα οποία επιβάλλονται κυρώσεις.

Στο πλαίσιο του λόγου αυτού, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η αιτιολογία που παραθέτει το Συμβούλιο δεν δικαιολογεί επί της ουσίας την εκ νέου καταχώριση προσφευγόντων στους καταλόγους αυτούς.

4) Ο τέταρτος λόγος αφορά προσβολή του δικαιώματος της ιδιοκτησίας, του δικαιώματος ελεύθερης ασκήσεως επιχειρηματικής δραστηριότητας, του δικαιώματος σεβασμού του οικογενειακού βίου, καθώς και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

Τέλος, οι προσφεύγοντες προβάλλουν ότι η εκ νέου καταχώρισή τους στους καταλόγους των προσώπων στα οποία επιβάλλονται κυρώσεις συνιστά προσβολή του δικαιώματος της ιδιοκτησίας και του δικαιώματος ελεύθερης ασκήσεως επιχειρηματικής δραστηριότητας, καθώς και, ως προς τον δεύτερο από τους προσφεύγοντες τους, του δικαιώματος σεβασμού του οικογενειακού βίου. Φρονούν ότι καταχώρισή τους στους επίμαχους καταλόγους συνιστά δυσανάλογη προσβολή των δικαιωμάτων αυτών, η οποία είναι προδήλως απρόσφορη για την επίτευξη των σκοπών που επιδιώκονται με τις προσβαλλόμενες πράξεις, και ότι, σε κάθε περίπτωση, υπερβαίνει το αναγκαίο για την επίτευξη των εν λόγω σκοπών μέτρο.

---

[1] Κανονισμός (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (ΕΕ L 88, σ. 1).

Προσφυγή της 23ης Ιανουαρίου 2014 — Goldfish κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-54/14)

(2014/C 71/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Goldfish BV (Zoutkamp, Κάτω Χώρες), Heiploeg BV (Zoutkamp), Heiploeg Beheer BV (Zoutkamp) και Heiploeg Holding BV (Zoutkamp) (εκπρόσωποι: P. Glazener και B. Winters, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει, εν όλω ή εν μέρει, την απόφαση που απευθύνθηκε, μεταξύ άλλων, στις προσφεύγουσες·

— να ακυρώσει, άλλως να μειώσει, το επιβληθέν στις προσφεύγουσες πρόστιμο·

— να λάβει κάθε μέτρο που κρίνει αναγκαίο·

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα έξοδα της παρούσας δίκης.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες προσβάλλουν την απόφαση της Επιτροπής της 27ης Νοεμβρίου 2013, εκδοθείσα στο πλαίσιο διαδικασίας βάσει του άρθρου 101 ΣΛΕΕ (AT.39633–Γαρίδες).

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως.

1) Ο πρώτος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 2 του κανονισμού 1/2003 ([1]), λόγω της χρήσεως των ηχογραφήσεων που πραγματοποίησε μυστικά η Επιτροπή, ως αποδείξεως παραβάσεως του άρθρου 101 ΣΛΕΕ.

2) Ο δεύτερος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 2 του κανονισμού 1/2003, λόγω της χρήσεως του απομαγνητοφωνημένου κειμένου των ηχογραφήσεων που πραγματοποίησε μυστικά η Επιτροπή, ως αποδείξεως παραβάσεως του άρθρου 101 ΣΛΕΕ.

3) Ο τρίτος λόγος αφορά παράνομη άρνηση εφαρμογής του σημείου 35 των κατευθυντηρίων γραμμών περί προστίμων ([2]), καθόσον η Επιτροπή αρνήθηκε να λάβει υπόψη την αδυναμία των προσφευγουσών να πληρώσουν το πρόστιμο.

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1, σ. 1).

([2]) Κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 23, παράγραφος 2, σημείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 (ΕΕ 2006, C 210, σ. 2).

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιανουαρίου 2014 — Hanwha SolarOne κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου κ.λπ.

(Υπόθεση T-136/13) ([1])

(2014/C 71/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

([1]) ΕΕ C 123 της 27.4.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Ιανουαρίου 2014 — MHCS κατά ΓΕΕΑ — Compañía Vinícola del Norte de España (ICE IMPERIAL)

(Υπόθεση T-555/13) ([1])

(2014/C 71/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

([1]) ΕΕ C 377 της 21.12.2013.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 17ης Οκτωβρίου 2013 Birkhoff κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-60/09 RENV)

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Παραπομπή στο Γενικό Δικαστήριο κατόπιν ακυρώσεως — Αμοιβή — Οικογενειακά επιδόματα — Επίδομα συντηρούμενου τέκνου — Τέκνο που προσβλήθηκε από σοβαρή ασθένεια ή αναπηρία και αδυνατεί να καλύψει τα έξοδα διαβιώσεώς του — Αίτηση περί παρατάσεως της καταβολής του επιδόματος)

(2014/C 71/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Gerhard Birkhoff (Weitnau, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Inzillo, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και B. Eggers, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Παραπομπή κατόπιν ακυρώσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Ακύρωση της αποφάσεως περί απορρίψεως του αιτήματος του προσφεύγοντος να παραταθεί η καταβολή του επιδόματος συντηρουμένου τέκνου κατά το άρθρο 2, εδάφιο 5, του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο G. Birkhoff στην υπόθεση F-60/09 και στην υπόθεση T-10/11 P.*

3) *Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του στην υπόθεση F-60/09 RENV.*

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 11ης Δεκεμβρίου 2013 — Andres κ.λπ. κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση F-15/10) [1]

(Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό της ΕΚΤ — Μεταρρύθμιση του συστήματος πρόνοιας — Δέσμευση του συνταξιοδοτικού προγράμματος — Θέση σε εφαρμογή του συνταξιοδοτικού συστήματος — Διαβούλευση με το εποπτικό συμβούλιο — Διαβούλευση με την επιτροπή προσωπικού — Διαβούλευση με το γενικό συμβούλιο — Διαβούλευση με το διοικητικό συμβούλιο — Τριετής αξιολόγηση του συνταξιοδοτικού προγράμματος — Παράβαση των όρων απασχολήσεως — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Αρχή της αναλογικότητας — Κεκτημένα δικαιώματα — Αρχή της ασφάλειας δικαίου και της προβλεψιμότητας — Καθήκον παροχής πληροφοριών)

(2014/C 71/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: Carlos Andres κ.λπ. (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) (εκπρόσωποι: L. Levi και M. Vandenbussche, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) (εκπρόσωποι: C. Kroppenstedt και F. Malfrère, επικουρούμενοι από τον B. Wägenbaur, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα ακυρώσεως των εκκαθαριστικών σημειωμάτων αποδοχών των προσφευγόντων-εναγόντων του Ιουνίου 2009, καθώς και όλων των μεταγενέστερων και μελλοντικών εκκαθαριστικών σημειωμάτων αποδοχών, καθόσον με αυτά τίθεται σε εφαρμογή η μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού συστήματος η οποία αποφασίστηκε στις 4 Μαΐου 2009. Αφετέρου, αίτημα αποκαταστάσεως της ζημίας που υπέστησαν οι προσφεύγοντες-ενάγοντες.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.*

2) *Ο C. Andres και οι 168 άλλοι προσφεύγοντες-ενάγοντες των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα θα φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.*

[1] ΕΕ C 134 της 22.5.2010, σ. 54.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Carla Faita κατά ΕΟΚΕ

(Υπόθεση F-92/11) ([1])

(Υπαλληλική υπόθεση — Ηθική παρενόχληση — Αίτημα παροχής συνδρομής — Σκεπτικό αποφάσεως)

(2014/C 71/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Carla Faita (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και É. Marchal, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Arsène και M. L. Camarena Januzec, επικουρούμενοι από τους M. Troncoso Ferrer και F.-M. Hislaire, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση της προσφεύγουσας-ενάγουσας να αναγνωρισθούν τα σε βάρος της πταίσματα που συνίστανται σε μη παροχή συνδρομής και παράβαση του καθήκοντος αρωγής και να ληφθούν επαρκή μέτρα για τη δημοσιοποίηση των προσόντων και ικανοτήτων της, καθώς και αίτημα αποζημιώσεως.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.*

2) *Η Carla Faita φέρει τα έξοδά της, καθώς και τα τρία τέταρτα των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.*

3) *Η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή φέρει το ένα τέταρτο των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε.*

([1]) ΕΕ C 347 της 26.11.2011, σ. 46.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 30ής Σεπτεμβρίου 2013 — Possanzini κατά Frontex

(Υπόθεση F-124/11) ([1])

(Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό του Frontex — Έκτακτος υπάλληλος — Έκθεση αξιολογήσεως σταδιοδρομίας περιέχουσα αρνητικές κρίσεις του επικυρωτή οι οποίες δεν κοινοποιήθηκαν στον ενδιαφερόμενο — Μη ανανέωση της ισχύος συμβάσεως ορισμένου χρόνου — Απόφαση ληφθείσα βάσει της γνώμης του επικυρωτή — Δικαιώματα άμυνας — Παραβίαση — Χρηματική διαφορά — Πλήρης δικαιοδοσία)

(2014/C 71/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Daniele Possanzini (Πίζα, Ιταλία) (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα Εξωτερικά Σύνορα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Frontex) (εκπρόσωποι: S. Vuorensola και H. Caniard, επικουρούμενοι από τους D. Waelbroeck και A. Duron, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως με την οποία ανακλήθηκε η απόφαση περί ανανεώσεως της συμβάσεως εργασίας του προσφεύγοντος ως εκτάκτου υπαλλήλου.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1) *Ακυρώνει την απόφαση της 28ης Μαρτίου 2011 περί μη ανανεώσεως της συμβάσεως εργασίας του D. Possanzini ως εκτάκτου υπαλλήλου, η οποία εκδόθηκε από τον εκτελεστικό διευθυντή του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα Εξωτερικά Σύνορα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.*

2) *Υποχρεώνει τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα Εξωτερικά Σύνορα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης να καταβάλει στον D. Possanzini ποσό 5 000 ευρώ ως αποζημίωση.*

3) *Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα Εξωτερικά Σύνορα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα έξοδά του, καταδικάζεται δε στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο D. Possanzini*

([1]) ΕΕ C 25 της 28.1.2012, σ. 72.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 Wurster κατά EIGE

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις F-20/12 και F-43/12) [1]

(Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό του EIGE — Έκτακτος υπάλληλος — Διαδικασία αξιολογήσεως των ηγετικών ικανοτήτων των εκτάκτων υπαλλήλων του EIGE που τοποθετούνται εκ νέου σε θέση στελέχους μέσου επιπέδου — Ανατοποθέτηση σε μη στελεχική θέση — Δικαίωμα ακροάσεως — Πεδίο εφαρμογής του νόμου — Αυτεπάγγελτη εξέταση — Αυτεπάγγελτη αντικατάσταση λόγων από τον δικαστή)

(2014/C 71/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Barbara Wurster (Vilnius, Λιθουανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς T. Bontinck και S. Woog, δικηγόροι, στη συνέχεια T. Bontinck και S. Greco, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο για την Ισότητα των Φύλων (EIGE), (εκπρόσωπος: M. Velardo, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Αφενός, ακύρωση της αποφάσεως του καθού-εναγομένου να ανατοποθετήσει την προσφεύγουσα-ενάγουσα, από τη θέση της επιχειρησιακής διευθύντριας, σε θέση επικεφαλής ομάδας για την οποία δεν απαιτούνται διευθυντικές ικανότητες. Αφετέρου, ακύρωση της αποφάσεως της διευθύντριας του EIGE, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση της προσφεύγουσας-ενάγουσας να της καταβληθεί το διευθυντικό επίδομα για το χρονικό διάστημα από 1ης Ιουνίου έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2011.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1) *Ακυρώνει την απόφαση της διευθύντριας του Ευρωπαϊκού Ινστιτούτου για την Ισότητα των Φύλων, της 8ης Σεπτεμβρίου 2011, περί ανατοποθετήσεως της B. Wurster στη θέση επικεφαλής ομάδας του Κέντρου Πόρων και Τεκμηριώσεως.*

2) *Απορρίπτει κατά τα λοιπά τις προσφυγές.*

3) *Το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο για την Ισότητα των Φύλων φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η B. Wurster.*

[1] ΕΕ C 138 της 12.5.2012, σ. 35· ΕΕ C 200 της 7.7.2012, σ. 21.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Glantenay κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις F-23/12 και F-30/12) [1]

(Υπαλληλική υπόθεση — Γενικός διαγωνισμός — Προκήρυξη διαγωνισμού EPSO/AD/204/10 — Επιλογή βάσει τίτλων — Αποκλεισμός υποψηφίων χωρίς συγκεκριμένη εξέταση των πτυχίων και της επαγγελματικής πείρας τους)

(2014/C 71/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Jérôme Glantenay κ.λπ. (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: C. Mourato, δικηγόρος)

Προσφεύγων: Marco Cecchetto (Rovigo, Ιταλία) (εκπρόσωπος: C. Mourato, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και G. Gattinara)

Αντικείμενο

Η ακύρωση της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/204/10 περί αποκλεισμού των προσφευγόντων από το επόμενο στάδιο του διαγωνισμού

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1) *Ακυρώνει τις αποφάσεις της εξεταστικής επιτροπής του γενικού διαγωνισμού EPSO/AD/204/10 περί αποκλεισμού των υποψηφίων Bonagurio, Cecchetto, Gecse, Glantenay, Gorgol, Kalamees, Skrobich, Venckunaite και Załęska από τη διαδικασία διαγωνισμού, χωρίς να διαγωνιστούν στο δεύτερο στάδιο της προβλεπόμενης στην προκήρυξη του διαγωνισμού επιλογής βάσει τίτλων.*

2) *Απορρίπτει κατά τα λοιπά τις προσφυγές στις υποθέσεις F-23/12 και F-30/12.*

3) *Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα εννέα δέκατα των δικαστικών εξόδων της καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι Bonagurio, Cecchetto, Gecse, Glantenay, Gorgol, Kalamees, Skrobich, Venckunaite και Załęska.*

[1] ΕΕ C 138 της 12.5.2012, σ. 35· ΕΕ C 138 της 12.5.2012, σ. 36.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 30ής Σεπτεμβρίου 2013 — BP κατά Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση F-38/12) [1]

(Υπαλληλική υπόθεση — Προσωπικό του Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Συμβασιούχος υπάλληλος — Μη ανανέωση της ισχύος συμβάσεως ορισμένου χρόνου για αόριστη χρονική διάρκεια — Μετάθεση σε άλλη υπηρεσία μέχρι της λήξεως της ισχύος της συμβάσεως — Προσφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως)

(2014/C 71/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: BP (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: L. Levi και M. Vandenbussche, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενος: Οργανισμός Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (FRA) (εκπρόσωποι: M. Kjærum, επικουρούμενος από τον B. Wägenbaur, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως του Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί μη ανανεώσεως της συμβάσεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας ως συμβασιούχου υπαλλήλου και της αποφάσεως περί μεταθέσεώς της σε άλλο τμήμα του Οργανισμού, καθώς και αίτημα αποκαταστάσεως της υλικής ζημίας και ικανοποιήσεως της ηθικής βλάβης που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή*

2) *Η BP φέρει τα έξοδά της και καταδικάζεται στο σύνολο των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε ο Οργανισμός Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.*

[1] ΕΕ C 138 της 12.5.2012, σ. 37.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — Höpcke κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-46/12) [1]

(Υπαλληλική υπόθεση — Γενικός διαγωνισμός — Προκήρυξη διαγωνισμού EPSO/AST/111/10 — Μη καταχώριση στον εφεδρικό πίνακα — Οδηγία περί συντάξεως κειμένου ορισμένου κατ' ελάχιστον μεγέθους — Μη τήρηση)

(2014/C 71/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Dagmar Höpcke (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal και D. Abreu Caldas, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Eggers και G. Gattinara)

Αντικείμενο

Ακύρωση της αποφάσεως της επιτροπής του διαγωνισμού EPSO/AST/111/10 περί μη καταχωρίσεως του ονόματος της προσφεύγουσας στον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού αυτού

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Η D. Höpcke φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.*

[1] ΕΕ C 184 της 23.6.2012, σ. 25.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 7.11.2013 — Cortivo κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-52/12) [1]

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Συντάξεις — Διορθωτικός συντελεστής — Κράτος μέλος κατοικίας — Έννοια — Κύρια κατοικία — Κατοικία σε δύο κράτη μέλη — Δικαιολογητικά έγγραφα — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη)

(2014/C 71/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Maria Luisa Cortivo (Sagone, Γαλλία) (εκπρόσωπος: A. Salerno, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: M. Ecker και S. Alves)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως, αφενός, της αποφάσεως περί καθορισμού της κύριας κατοικίας της προσφεύγουσας στο Λουξεμβούργο και, αφετέρου, της αποφάσεως που περιέχει τη γνωμοδότηση περί τροποποιήσεως των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων της προσφεύγουσας και με την οποία καταργήθηκε ο διορθωτικός συντελεστής για τη Γαλλία από 1ης Ιανουαρίου 2010.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Η M.L. Cortivo φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.*

([1]) ΕΕ C 200 της 7.7.2012, σ. 22.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 21.11.2013 — Roulet κατά Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις F-72/12 και F-10/13) ([1])

(Δημόσια Διοίκηση — Αμοιβή — Άρθρο 66 ΚΥΚ — Πρώην έκτακτος υπάλληλος βαθμού AD 12 — Πρόσληψή του ως μονίμου υπαλλήλου βαθμού AD 6 — Καταβολή αμοιβής αντιστοιχούσας σε αμοιβή μονίμου υπαλλήλου βαθμού AD 12 — Πρόδηλη πλάνη — Αναζήτηση αχρεωστήτως καταβληθέντος βάσει του άρθρου 85 ΚΥΚ)

(2014/C 71/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Josiane Roulet (Ottignies, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal και D. Abreu Caldas)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Gattinara και D. Martin)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί απορρίψεως αιτήσεως αποζημιώσεως που άσκησε η προσφεύγουσα βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 1, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, λόγω σφαλμάτων κατά τον καθορισμό των δικαιωμάτων της κατά την ανάληψη των καθηκόντων της και λόγω καθυστερήσεως στη διόρθωση των εν λόγω σφαλμάτων. Αφετέρου, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής να αναζητήσει βάσει του άρθρου 85 του ΚΥΚ ένα ποσό από τις αποδοχές της προσφεύγουσας, πρώην εκτάκτου υπαλλήλου βαθμού A4 (AD12) και στη συνέχεια μονίμου υπαλλήλου βαθμού AD6.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει τις προσφυγές στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις F-72/12 και F-10/13.*

2) *Η J. Roulet φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.*

([1]) ΕΕ C 258 της 25.08.2012, σ. 29, ΕΕ C 108 της 13.04.2013, σ. 39.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 — CN κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση F-84/12) ([1])

(Υπαλληλική υπόθεση — Άρθρο 78 του ΚΥΚ — Επιτροπή αναπηρίας — Ιατρική έκθεση — Ιατρικά δεδομένα ψυχιατρικού ή ψυχολογικού χαρακτήρα — Ιατρικό απόρρητο — Πρόσβαση — Προσφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως)

(2014/C 71/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: CN (Brumath, Γαλλία) (εκπρόσωπος: M. Velardo, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Herrmann και M. Bauer)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί μη παροχής στον προσφεύγοντα-ενάγοντα άμεσης προσβάσεως στην τελική έκθεση συμπερασμάτων της επιτροπής αναπηρίας και περί μη παροχής προσβάσεως στη διάγνωση στην οποία προέβη ο τρίτος ιατρός της επιτροπής αυτής.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.*

2) *Ο CN φέρει τα έξοδά του και καταδικάζεται στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.*

([1]) ΕΕ C 295 της 29.9.2012, σ. 35.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 11.12.2013 — Balionyte-Merle κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-113/12) ([1])

(Υπαλληλική υπόθεση — Γενικός διαγωνισμός — Προκήρυξη του διαγωνισμού EPSO/AD/204/10 — Μη εγγραφή στον κατάλογο επιτυχόντων — Αξιολόγηση των γενικών δεξιοτήτων των υποψηφίων — Αξιολόγηση βάσει των επιδόσεων των υποψηφίων κατά τις δοκιμασίες στο κέντρο αξιολογήσεως — Αντιστοιχία μεταξύ του βαθμού και των παρατηρήσεων στο φυλλάδιο δεξιοτήτων του υποψηφίου)

(2014/C 71/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Vilija Balionyte-Merle (Auderghem, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: L. Levi και A. Tymen, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Eggers και G. Gattinara, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής να μην συμπεριλάβει την υποψήφια στον κατάλογο επιτυχόντων του διαγωνισμού EPSO/AD/204/10 και αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί απορρίψεως της διοικητικής της ενστάσεως.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Η V. Baliomyte-Merle φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα, καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.*

([1]) ΕΕ C 26 της 26.1.2013, σ. 710.

Απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 21.11.2013 — Arguelles Arias κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση F-122/12) ([1])

(Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχος υπάλληλος — Σύμβαση αορίστου χρόνου — Καταγγελία της συμβάσεως — Καταληφθείσα θέση που προϋποθέτει διαπίστευση ασφαλείας — Άρνηση χορηγήσεως διαπιστεύσεως ασφαλείας από την εθνική αρχή — Μεταρρύθμιση της αποφάσεως από το όργανο προσφυγής — Μη δέσμευση της αρμόδιας για τη σύναψη συμβάσεων προσλήψεως αρχής από τα συμπεράσματα της εθνικής αρχής ασφαλείας και του οργάνου προσφυγής)

(2014/C 71/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Bruno Arguelles Arias (Awans, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: J. Lecuyer, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bauer και A. Bisch)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως του Συμβουλίου περί απολύσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος καθώς και αίτημα αποκαταστάσεως της υλικής ζημίας και της ηθικής βλάβης που υπέστη.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφασίζει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Ο B. Arguelles Arias φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.*

([1]) ΕΕ C 26 της 26.01.2013, σ. 72.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 5.12.2013 Birkhoff κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-60/09 DEP)

(Υπαλληλική υπόθεση — Διαδικασία — Καθορισμός δικαστικών εξόδων — Κατάργηση της δίκης)

(2014/C 71/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αιτών: Gerhard Birkhoff (Isny, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Inzillo, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currall και B. Eggers, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

1) *Καταργείται η δίκη επί της αιτήσεως καθορισμού των δικαστικών εξόδων στην υπόθεση F-60/09 DEP, Birkhoff κατά Επιτροπής.*

2) *Οι διάδικοι φέρουν τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν για την παρούσα διαδικασία καθορισμού των δικαστικών εξόδων.*

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (Δεύτερο τμήμα) της 2ας Δεκεμβρίου 2013 — Παχτίτης κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-49/12)

(Υπαλληλική υπόθεση — Γενικός διαγωνισμός EPSO/AD/77/06 — Πρόσβαση στα έγγραφα — Αίτηση προσβάσεως στις απαντήσεις των δοκιμασιών προκριματικού χαρακτήρα — Ακύρωση των αποτελεσμάτων των δοκιμασιών — Έλλειψη εννόμου συμφέροντος — Κατάργηση της δίκης)

(2014/C 71/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Δημήτριος Παχτίτης (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: αρχικώς Π. Γιαταγαντζίδης και Κ. Κυριαζή, στη συνέχεια Π. Γιαταγαντζίδης και Α. Φερέτη, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Currall και I. Χατζηγιάννης, στη συνέχεια J. Currall και Δ. Τριανταφύλλου)

Παρεμβαίνοντες υπέρ του προσφεύγοντος: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Ε.-Μ. Μαμούνα και Κ. Μπόσκοβιτς)

Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: A. Falk και S. Johannesson)

Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων (ΕΕΠΔ) (εκπρόσωπος: H. Hijmans)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

1) *Καταργεί τη δίκη επί της προσφυγής.*

2) *Ο Δ. Παχτίτης και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν έκαστος τα δικαστικά έξοδά του.*

3) *Η Ελληνική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Σουηδίας και ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων, παρεμβαίνοντες, φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.*

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 17.10.2013 Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-127/12)

(Υπαλληλική υπόθεση — Άρθρο 34, παράγραφοι 1 έως 6, του Κανονισμού Διαδικασίας — Δικόγραφο προσφυγής που κατατέθηκε με τηλεομοιοτυπία εντός της προθεσμίας προσφυγής, παρεκταθείσας κατά δέκα ημέρες λόγω αποστάσεως — Δικόγραφο προσφυγής που κατατέθηκε με επιστολή εντός των δέκα επόμενων ημερών — Δικόγραφα μη συμπίπτοντα μεταξύ τους — Εκπρόθεσμο της προσφυγής)

(2014/C 71/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο

Αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως περί αρνήσεως αποκαταστάσεως της ζημίας που υπέστη λόγω της καθυστερημένης αποστολής του εγγράφου «bill of lading» που αφορά τη μεταφορά της οικοσκευής του από τη Λουάντα (Ανγκόλα), όπου υπηρετούσε, προς την Ιταλία.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη*

2) *Ο L. Marcuccio φέρει τα δικαστικά του έξοδα*

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 12.12.2013 Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-133/12)

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης — Αποζημίωση για τη ζημία που προκλήθηκε από την εκ μέρους του θεσμικού οργάνου αποστολή προς τον δικηγόρο του προσφεύγοντος επιστολής σχετικά με τα δικαστικά έξοδα που βαρύνουν τον προσφεύγοντα — Προσφυγή-αγωγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη — Άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας)

(2014/C 71/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και G. Gattinara, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα του προσφεύγοντος-ενάγοντος περί αποζημιώσεως λόγω εκ μέρους της Επιτροπής αποστολής προς τον δικηγόρο του προσφεύγοντος επιστολής αφορώσας τον τελευταίο και αίτημα αποζημιώσεως.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή εν μέρει ως προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει ως προδήλως αβάσιμη.*

2) *Ο L. Marcuccio φέρει τα δικαστικά του έξοδα και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.*

3) *Υποχρεώνει τον L. Marcuccio να καταβάλει στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης το ποσό των 2 000 ευρώ.*

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 17.10.2013 Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-145/12)

(Υπαλληλική υπόθεση — Άρθρο 34, παράγραφοι 1 και 6, του Κανονισμού Διαδικασίας — Δικόγραφο προσφυγής το οποίο κατατέθηκε εμπροθέσμως δια τηλεομοιοτυπίας εντός της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής και της επιπλέον δεκαήμερης προθεσμίας λόγω αποστάσεως — Δικόγραφο προσφυγής υποβληθέν με επιστολή εντός των δέκα επόμενων ημερών — Δικόγραφα μη συμπίπτοντα μεταξύ τους — Εκπρόθεσμο της προσφυγής)

(2014/C 71/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (δικηγόρος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως περί απορρίψεως της αιτήσεως του προσφεύγοντος για αναπροσαρμογή της αναπηρικής του συντάξεως.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.*

2) *Ο Luigi Marcuccio φέρει τα δικαστικά έξοδά του.*

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (δεύτερο τμήμα) της 12.12.2013 JJ (*) κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση F-47/13) ([1])

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2012 — Απόφαση περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος — Μετάταξη σε άλλο θεσμικό όργανο εντός της περιόδου προαγωγών που προηγείται εκείνης κατά τη διάρκεια της οποίας θα άρχιζε να ισχύει τυχόν απόφαση προαγωγής — Θεσμικό όργανο αρμόδιο για να αποφασίσει σχετικά με την προαγωγή του μεταταχθέντος υπαλλήλου)

(2014/C 71/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: JJ (*) (εκπρόσωπος: M. Velardo, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bauer και A. Bisch)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως να μην περιληφθεί ο προσφεύγων στον πίνακα των υπαλλήλων της ομάδας καθηκόντων AD που προτάθηκαν για προαγωγή για την περίοδο 2012.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης διατάσσει:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος.*

2) *Ο JJ (*) φέρει τα δικαστικά του έξοδα και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.*

([1]) ΕΕ C 207 της 20.7.2013, σ. 63.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 27ης Ιανουαρίου 2014 — Loescher κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-134/12) ([1])

(2014/C 71/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

([1]) ΕΕ C 26 της 26.1.2013, σ. 74.

(*) Πληροφορίες που διεγράφησαν ή αντικαταστάθηκαν στο πλαίσιο της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και/ή εμπιστευτικότητας.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 27ης Ιανουαρίου 2014 — Carpenito κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση F-136/12) [1]

(2014/C 71/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

[1] ΕΕ C 26 της 26.1.2013, σ. 75.

Διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 23ης Οκτωβρίου 2013 — Moragrega Arroyo κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση F-49/13) [1]

(2014/C 71/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

[1] ΕΕ C 215 της 27.7.2013, σ. 20.

Το EUR-Lex (http://new.eur-lex.europa.eu) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις Συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: http://europa.eu

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL